https://romanianstampnews.blogspot.com/2019/03/diferenta-dintre-preobliterate-si.html

marți, 12 martie 2019

Diferența dintre preobliterate şi obliterate de complezență

Întrebarea referitoare la această problemă (sau definiție, cum vreți să o considerați) mi-a fost pusă de câteva ori de cititori, precum şi de colaboratori. Deşi am răspuns de fiecare dată, nu am avut la îndemână exemplele potrivite.

După ce am mai sortat din imaginile strânse în decursul anilor am dat peste fotografia de mai jos care mai că vorbeşte singură, cu condiția ca cel care se uită la ea să înțeleagă ceea ce vede (click pentru mărire).

Cele două coli ale emisiunii Sateliți artificiali sunt ambele ştampilate, dar în condiții diferite.

Coala albastră din stânga are ştampilele pretipărite. Acest sistem eu îl denumesc **preobliterare** şi în opinia mea într-un viitor catalog specializat ar trebui catalogat separat de mărcile care poartă o ştampilă aplicată în circuitul poştal normal.

Coala din dreapta a fost - spre deosebire de cealaltă - ştampilată manual, cu un ştemplu asemănător celor utilizate de oficiile poştale. Eu denumesc această operațiune drept **ştampilare de complezență**, trebuind de asemenea să fie catalogată separat.

https://romanianstampnews.blogspot.com/2019/03/marci-din-emisiunea-cluj.html

miercuri, 27 martie 2019

Mărci din emisiunea Cluj

Din când în când se pot vedea în licitațiile online mărci care pot genera (sau nu) discuții, pe de o parte referitoare la originalitate, pe de altă parte legate de prețuri.

Vă dau astăzi două exemple.

Valoarea mare Inundația cu supratipar Cluj...

...şi prețul realizat.

Una din "minunile" pe care se "bat" cei cu lipsuri la cunoştinţele de bază.

Cu acest preț s-a vândut. Comentați voi, dacă simțiți nevoia.

https://romanianstampnews.blogspot.com/2019/03/uzuale-ferdinand-cap-mic-trei-erori.html

joi, 28 martie 2019

Uzuale Ferdinand "cap mic": trei erori care ridică probleme

În urmă cu câteva zile, un prieten apropiat m-a întrebat dacă am eroarea de la Ferdinand "cu cep la 1". Plecând de aici m-am şi decis să atrag atenția asupra unei probleme care pare nestudiată de colecționarii care sunt atraşi de această emisiune de uzuale.

Deşi aceeaşi problemă este specifică mai multor erori de la diverse valori ale uzualelor Ferdinand, m-am oprit la cele trei descrise mai jos pentru că sunt mai populare şi mai dorite de colecționarii specializați. Să vedem care sunt ele.

50 bani galben-portocaliu dantelat K (pieptene) 13½×13¾, tipul I (CMPR 1974 pag. 187, click pe imagine pentru mărire): eroare catalogată în lucrarea menționată la pag. 185, sub nr. 373d.1. Eroarea pare să aibă două stadii, la unul dintre ele apărând afectate şi literele NI din BANI (în cartuşul valorii nominale).

Aceeaşi eroare într-un bloc de patru mărci (la marca din stânga, sus, click pe

imagine pentru mărire). Acesta ar fi celălalt stadiu al erorii, la care literele NI din BANi sunt neafectate, dar apare în plus față de celălalt stadiu o deteriorare a clișeului în colțul stând inferior.

Cifra 1 "cu cep" la marca de 1 leu tipul I (CMPR 1974 pag. 187). Eroarea este catalogată sub nr. 369a.1.

Eroarea la o marcă dantelată A 13½.

Aceeaşi eroare la o marcă dantelată D 13½×11½.

Eroarea "RQMANIA" la marca de 1 leu tipul I. Necatalogată în CMPR 1974, dar cunoscută colecționarilor specializați.

Eroarea la o marcă dantelată A 13½.

Aceeaşi eroare la o marcă dantelată D 13½×11½.

Care sunt problemele ridicate de aceste trei erori?

Colecționarii care au avut ocazia să cerceteze un număr semnificativ de mărci pentru a identifica erori şi varietăți ştiu că proporția dintre numărul de exemplare cu erori descoperite, raportat la numărul total de exemplare verificate constituie un

indiciu al raritățiI acestora, dar mai poate ridica şi o altă problemă la care se pare că nu s-a mai gândit nimeni (mă rog, nu în corelație cu aceste erori).

Aceste uzuale au fost imprimate în tipar înalt, în coli de tipar de câte 200 de exemplare (20×10 fără spații/punți), care au fost distribuite la vânzare în jumătăți de câte 100 de mărci, îndepărtându-li-se marginile de coală. Atunci când o eroare (defect la clişeul unei mărci) este prezentă la întregul tiraj al mărcii respective, paritatea dintre exemplarele cu eroare şi totalul exemplarelor ar trebui să fie (logic) de 1/200. Dar acest lucru nu se întâmplă în realitate la niciuna dintre cele trei erori descrise mai sus.

Din propria experiență ştiu că raportul amintit este cu mult, cu foarte mult mai mic. Dacă erorile de la marca de 1 leu au fost identificate una la aproximativ 5.000-6.000 exemplare cercetate, eroarea de la 50 bani apare şi mai rar, la mai puțin de una la 10.000 exemplare (să ne înțelegem, este vorba numai de tipurile I de la cele două valori, nu de numărul total al exemplarelor indiferent de tip).

Ce concluzie se poate trage din cifrele de mai sus? Erorile nu au apărut la întregul tiraj al tipurilor respective, finnd identificate şi îndepărtate din planşele de tipar. Ca paranteză, defectele clişeelor care generează astfel de erori sunt mai uşor de identificat pe planşele de tipar decât la colile de mărci (amănuntul este cunoscut de cei care au avut tangență cu tipografiile/tiparul înalt). Aici apar două posibilități (teoretic vorbind): ori s-a înlocuit blocul de zinc de 25 de clişee care a fost afectat de defectul fizic, ori s-au confecționat din nou toate blocurile de zinc ale formei (planşei) de tipar.

Din acest punct de vedere cercetătorii noştri sunt corigenți, neexistând niciun studiu care să scoată în evidență compunerea planşelor la cele două mărci.

marți, 30 aprilie 2019

Despre metodica studiului (34)

Episoadele anterioare pot fi citite aici: **episodul 1**, **episodul 2**, **episodul 3**,**episodul 4**, **episodul 5**, **episodul 6**, **episodul 7**, **episodul 8**, **episodul 9**,**episodul 10**, **episodul 11**., **episodul 12**., **episodul 13**, **episodul 14**, **episodul 15**,**episodul**

16, **episodul 17**, **episodul 18**, **episodul 19**, **episodul 20**, **episodul 21**.,**episodul 22**, **episodul 23**, **episodul 24**, **episodul 25**, **episodul 26**, **episodul 27**,**episodul 28**, **episodul 29**, **episodul 30**, **episodul 31**, **episodul 32**, **episodul 33**.

Construcția planşelor la marca uzuală de 1 leu Ferdinand "cap mic"

Subiectul mă preocupă de mult timp, pentru că am sesizat existența unor clişee nealiniate față de rândul/coloana din care fac parte. Aceste clişee cu decalaje le-am semnalat şi pe blog, prima oară în 2012, **aici** (mergeți mai în josul paginii), avansând ideea că este posibil să întâlnim clişee care au fost înlocuite în planşă. Ulterior, în 2015, am revenit asupra subiectului (**aici**), punând în discuție un ştraif orizontal conținând un clişeu deplasat.

Mai recent am fost provocat de o cunoştință să îmi spun punctul de vedere asupra planşelor mărci de 1 leu. Aşa că am scos "la lumină" un stoc de mărci de 1 leu în perechi, ştraifuri şi blocuri, cu scopul de a le verifica şi a vedea dacă mai întâlnesc astfel de variații în construcția planşelor.

Acesta este o parte a stocului de mărci de 1 leu, cu care am început verificarea. Primele operații de sortare au urmărit clasificarea pe tipuri de clişee, respectiv pe danteluri la fiecare tip. Nu mi-am propus să fac o cercetare exhaustivă a întregii cantități de mărci deoarece pe lista de priorități stau alte emisiuni. Cu toate acestea tot am reuşit să identific trei grupe principale de neconformități.

Ce am urmărit

La sortarea pe tipuri de clişeu şi pe danteluri am urmărit existența:
- clişeelor deplasate față de rândul/coloana lor;
- apaiția unor capete de cui utilizate la fixarea blocurilor de zinc pe suporții de lemn;
- apariția unor semne marginale ale clişeelor.

Prima concluzie

Nu am identificat perechi mixte cu tipuri diferite (dar nu exclud în continuare existența lor), poate că materialul de studiu de care dispun este (încă) insuficient (deşi este vorba de peste 2.000 de exemplare în perechi, ştraifuri şi blocuri). Aşa că voi continua căutarea. Acelaşi lucru îi invit să-l facă şi cititorii pasionați de studiul uzualelor Ferdinand, cine ştie de unde sare iepurele.

Nu cred că ar trebui scăpat din vedere posibila legătură dintre neconformitățile

menționate mai sus.

Capete de cui

La fiecare neconformitate voi prezenta piesele martor, descriind fiecare piesă în parte. Puteți face click pe imagini pentru mărire (sau le puteți descărca pe propriul calculator, pentru o examinare la o scară mai bună. Posesorilor de telefoane le recomand să apeleze la un desktop sau un laptop, mai potrivite decât ecranul în miniatură al smartphone-ului.

1 leu violet negricios tipul I, dantelat A, cu cap de cui între cele două clişee, la nivelul cartuşului valorii. Ancrasarea în partea inferioară a clişeelor poate indica fptul că ele provin ori din ultimul rând de jos al colii, ori din marginea inferioară a unui bloc de 25 clişee.

1 leu violet tipul I dantelat A. Sunt vizibile două capete de cui pe marginea superioară a ştraifului, unul între clişeele 2-3, iar celălalt în colţul drept superior al mărcii 4. La acest ştraif nu apar clişee deplasate.

1 leu violet-lila tipul I, dantelat K. Apare un cap de cui deasupra literei R din ROMANIA la marca din stânga. Clişeele sunt aliniate, fără deplasări.

1 leu lila tipul I dantelat K. Pe marginea superioară apar două capete de cui, unul deasupra mărcilor 1-2 şi celălalt deasupra mărcilor 2-3. Amprenta primului cap de cui seamănă cu cea de pe ştraiful de patru mărci de mai sus, cea din colţul drept. Aşadar ar exista mai multe capete de cui pe acelaşi rând.

Semne marginale

Aceste amprente pot apărea din cauza planicității defectuoase a formei de tipar. Ele pot indica posibila poziție marginală a rândului/coloanei.

1 leu violet tipul I, dantelat K. Deasupra celor două clişee sunt vizibile amprentele marginii formei de tipar. La această pereche se înregistrează şi o uşoară deplasare în sus a clişeului din dreapta.

1 leu lila tipul I, dantelat K. Dacă măriți imaginea puteți vedea semnele marginale deasupra clişeelor 3, 4 şi 5, ultimul clişeu fiind şi deplasat uşor în sus față de celelalte clişee din straif.

Clişee deplasate

La această categorie numărul de piese identificate este mult mai mare. Deplasările ar putea fi încadrate în două grupe: sesizabilă cu ochiul liber, respectiv deplasare marcată (ultima indicând în mod aproape cert o intervenție făcută asupra formei de tipar).

1 leu lila tipul I, dantelat A. Clişeul din dreapta este uşor deplasat în sus. Perechea poate proveni de pe marginile a două blocuri de câte 25 clişee.

1 leu lila tipul I, dantelat A. Clişeele 2 şi 3 sunt uşor deplasate în jos față de clişeele 1 şi 4. Nu apar capete de cui sau semne marginale.

1 leu lila-violet tipul I, dantelat A. Clişeul nr. 2 este deplasat în sus față de restul clişeelor din rând, el fiind în acelaşi uşor înclinat spre stânga. Nu apar capete de cui, dar înclinarea clişeului (nefirească la multiplicarea galvanică) poate indica o intervenție asupra formei de tipar.

Pentru acelaşi ştraif am mai făcut o imagine la care am aşezat linii orizontale întrerupte sus şi jos, astfel încât deplasarea clişeului să fie mai uşor de observat.

1 leu violet tipul I, dantelat K. Clişeul din stânga este deplasat în sus. Nu apar capete de cui.

1 leu violet-brun tipul I, dantelat K. Deplasare similară a clişeului din stânga, ca la perechea precedentă. Nu există miscrosemne care să indice că este vorba despre aceleaşi clişee.

1 leu lila tipul I, dantelat K. Deplasare în sus a clişeului din stânga, care este uşor înclinat spre stânga.

Idem, deplasare şi înclinare similare ale clişeului din stânga cu cele de la perechea precedentă, dar în mod cert nu este vorba despre aceleaşi poziții din blocul de clişee, deoarece la a doua pereche distanța dintre clişee este vizibil mai mare.

1 leu lila-violet tipul I, dantelat K. Clişeul 3 este uşor deplasat în jos, concomitent cu apariți mai multor semne de capete de cui, astfel (click pe imagine pentru mărire):
- în marginea superioară, între clişeele 1 şi 2;
- între clişeele 1 şi 2, unul (mai greu sesizabil) la nivelul goarnei de sus, iar celălalt la nivelul cartuşului valorii (parțial acoperit de ştampilă);
- între clişeele 2 şi 3, la nivelul cartşului valorii;
- pe marginea dreaptă a clişeului 3, la mijlocul cadrului cu afectare uşoară a integrității acestuia.

1 leu lila tipul I, dantelat K. Deplasare majoră în sus a clişeului 3, care este în acelaşi timp şi mult mai apropiat de clişeul 2 (sunt evidente spațiile inegale dintre clişee). Orice deplasare majoră este rară (dar acest lucru nu înseamnă că bişniț-menii autohtoni pot cere cine ştie ce sumă neobrăzată pe "marea eroare" pe care tocmai acum au "descoperit-o"). Vezi şi semnalările de la linkurile puse la începutul articolului.

Idem, decalare a clişeului 3 similară cu cea de la ştraiful precedent, părând a fi din aceeaşi poziție a blocului cu clişee.

1 leu lila maroniu tipul I, dantelat K. Clişeul 2 este uşor deplasat în sus şi totodată înclinat spre stânga față de celelalte două clişee.

În colțul stâng inferior al mărcii 1 apare amprenta unui cap de cui, iar în cartşul valorii apar două linii orizontale albe, scurte, la baza literei E din LEU.

1 leu lila-violet tipul I, dantelat K. Aceasta este o piesă interesantă: din cauza dantelurii descentrate sunt vizibile cadrele mărcilor din rândul de sus, cu o excepție însă: cel al mărcii din mijloc, care nu se vede datorită deplasării clişeului în sus (puțin probabil sp existevreun câmp orb în componența colii). În colțul drept superior al clişeului 1 este vizibil un cap de cui.

1 leu lila-violet tipul I, dantelat K. Deplasare vizibilă în sus a clişeului 4, concomitent cu apariția unui cap de cui sub clişeul 1, în dreptul cartuşului valorii.

1 leu lila tipul I, dantelat K. Clişeul 2 este deplasat în sus. Nu apar capete de cui.

Surpriza...

Vine de la o pereche din marca de 1 leu lila tipul II (cuvântul LEU plasat spre dreapta în cartuşul valorii). Clişeul 2 este foarte uşor deplasat în sus, iat în colțul stâng superior al clişeului 1 este vizibil un cap de cui.
Este surpriză pentru că la planşa tipului II nu am întâlnit prea des amprente ale capetelor de cui, şi nici deplasări marcante ale clişeelor.

Concluzia finală

Este o certitudine că asupra planşei mărcii de 1 leu tipul I s-au făcut intervenţii, înlocuindu-se unele clişee (altfel decuparea acestora nu ar fi avut niciun sens). Este posibil să se fi înlocuit unele clişee cu defecte, apelându-se la acest procedeu pentru a nu se confecţiona integral blocul cu clişee. Pe lângă erorile semnalate în articolul precedent de pe blog mai există de exemplu o eroare pe care am văzut-o cu mulţi ani în urmă: Ferdinand "fără nas". Este posibil ca deteriorarea clişeului să fi fost făcută intenţionat, el fiind probabil înlocuit imediat după ce defectul a fost observat (eroarea este foarte rară în opinia mea, nu am văzut-o decât de două ori în activitatea mea, fiindu-mi semnalată încă de câteva ori fără să le văd concret).

Problema este că nu sunt convins că nu există perechi mixte cu tipuri diferite la marca de 1 leu. Circulaţie poştală a acestei valori este foarte interesantă, cererea de la oficii fiind mare (în mod sigur este valoarea cu cel mai mare tiraj dintre toate valorile Ferdinand "cap mic"). Dacă mai ţinem cont şi de durata de viaţă a unei forme de tipar, este mai mult decât probabil că au existat reconfecţionări repetate ale plăcilor de zinc.

© 2019. Preluarea prezentului articol sau a oricărei imagini se poate face numai pe baza unui acord scris încheiat cu autorul.

Despre metodica studiului (9)

Episoadele anterioare pot fi citite aici: **episodul 1**, **episodul 2**, **episodul 3**,**episodul 4**, **episodul 5**, **episodul 6**, **episodul 7**, **episodul 8**.

Despre clişeele înlocuite

Începând cu 1909, un nou procedeu de realizare a planşelor de tipar a început să fie utilizat la mărcile imprimate în tipar înalt (sau - mai popular - tipografiate). Printr-un procedeu foto-chimic, matriţa era multiplicată sub forma unor blocuri compacte de clişee.

Iniţial, procedeul a fost utilizat la uzualele "Carol I Tipografiate" (1909), continuându-se cu mărcile "Taxa de plată" din 1911 şi următoarele, emisiunea

"Silistra" (1913), apoi la uzualele Ferdinand (atât "cap mare", cât şi "cap mic"), precum şi la toate mărcile de la "coada" catalogului care le-au fost contemporane (timbrele de ajutor din 1915 şi 1918, timbrele pentru asistență socială, timbrele de ajutor - taxa de plată şi de asistență socială - taxa de plată). O parte din colile acestor emisiuni au fost supratipărite în 1918-1919, ori s-au realizat reimpresiuni cu planşele vechi, care apoi s-au supratipărit.

De regulă, pentru mărcile cu format mic (cel corespunzător uzualelor), procedeul de confecționare a planşelor de tipar consta în fixarea (cu ajutorul unor cuie) blocurilor de clişee pe un suport (probabil de lemn). Inițial, cercetătorii au identificat că în colile comerciale de câte 100 de bucăți existau patru asemenea blocuri de clişee, fiecare conținând câte 25 de poziții (5x5). Pe colile comerciale studiate se pot distinge uneori chiar şi cu ochiul liber uşoare nealinieri a acestor blocuri exact pe mijlocul colilor (atât pe axa orizontală - între rândurile 5 şi 6, cât şi pe axa verticală, între coloanele 5 şi 6). În timp, planşele de tipar se reconstruiau, deoarece există coli şi fragmente de coli la mai multe valori din emisiunile menționate mai sus, la care anumite clişee cu defecte apar cu poziția schimbată în cadrul colii comerciale, nu însă şi în cadrul blocului de 25 de clişee, unde îşi păstrează întotdeauna aceeaşi poziție.

Exemplul clasic

Cel mai cunoscut exemplu de clişee înlocuite în cadrul blocurilor de clişee este cel menționat şi catalogat la valorile de 3 lei roz şi 3 lei brun Ferdinand "cap mic", la care se cunosc perechi cu tipuri mixte ("cu cioc" în pereche cu marca "cu furcă" - vedeți Catalogul mărcilor poştale româneşti din 1974). Perechile cu tipuri mixte nu puteau apărea decât în situația decupării din blocul compact de clişee a unor clişee care erau probabil deteriorate, urmată apoi de înlocuirea lor cu alte clişee. În cazul de față, înlocuirea clişeelor vechi s-a făcut cu clişee aparținând altui tip. Dar teoretic există posibilitatea ca la alte valori să fi apărut vreo înlocuire de clişeu (clişee) din acelaşi tip.

Alte exemple

Între specialişti, cel mai cunoscut exemplu este cel semnalat de colecționarul

timişorean F. Tiron, la marca de 5 bani verde deschis din emisiunea de uzuale "Carol I Tipografiate". Au existat cel puțin două blocuri de clişee care au fost decupate, inserându-se clişee dintr-un tip diferit de cel al clişeelor existente. Autorii care au scris până acum despre aceste două tipuri de clişeu le-au denumit "barbă normală" şi "barbă în vânt", deoarece forma bărbii efigiei constituie cea mai importantă şi vizibilă diferență între ele. Vă prezint şi două exemple.

Pe rândul de jos, penultimul clişeu este cel înlocuit cu clişeul cu "barcă în vânt" (click pe imagine pentru mărire).

Puteți vedea mai bine în imaginea de detaliu de mai sus. Este vizibilă alinierea defectuoasă a clişeului înlocuit față de celelalte clişee.

Un al doilea exemplu îl puteți vedea în imaginea de mai sus (click pentru mărire), la acest bloc existând *două clişee înlocuite* (penultimele două de pe rândul superior).

Cele două clişee cu pricina pot fi vizualizate mai bine în imaginea de detaliu.

Această marcă de 5 bani a fost utilizată pentru crearea unor mărci noi, prin supratipărire (este vorba de supratiparul "TIMBRU DE AJUTOR" din 1915, de supratiparul "1918", de monograma "PTT-FF" şi de supratiparul "TAXA DE PLATĂ". La unele din emisiunile enumerate s-au utilizat pentru supratipărire coli existente, rămase neutilizate, cum este exemplul de mai jos:

Cele două mărci de sus au "barbă normală", în timp ce mărcile de jos au "barbă în vânt".

Pentru o parte din tirajele mărcilor supratipărite s-au realizat reimpresiuni cu planşe vechi sau cu planşe reconstruite. Pentru al doilea caz este cunoscută marca de 10 bani roz-violet "Carol I Tipografiate" pe hârtie gri (care nu a existat decât ori cu supratiparul "1918", ori cu monograma "PTT-FF"), din care se pare că au rămas câteva coli nesupratipărite.
De fapt, numărul reimpresiunilor rămase nesupratipărite nu se rezumă numai la

această marcă (cunoscută şi catalogată).

Până în prezent nu există un studiu exhaustiv al planşelor şi tipurilor acestor emisiuni, deşi mărcile sunt comune şi accesibile. Există un exponat de studiu, care este însă nevalorificat în mod corespunzător, în opinia mea.

Ultima descoperire

Probabilitatea descoperirii unor clişee înlocuite este direct proporţională cu tirajul mărcilor studiate. Iar una din mărcile aflate în această situaţie este cea de 1 leu violet "Ferdinand, cap mic". Marca a avut o circulaţie însemnată şi a înlocuit, la multe oficii şi agenţii din toată ţara, mărci cu alte valori nominale, pe timpul cât aprovizionarea cu mărci nu a fost ritmică. De altfel este şi valoarea la care perechile, ştraifurile şi blocurile sunt mult mai comune, în comparaţie cu cele ale altor valori.

Cu mulţi ani în urmă, la o vizită pe care i-am făcut-o regretatului av. Celarianu (unul dintre cei mai cunoscuţi specialişti ai emisiunii Ferdinand din anii '60-'70), acesta mi-a arătat o marcă de 1 leu violet la care efigia fusese deteriorată prin lovirea clişeului cu un corp dur. Era clar un defect de clişeu şi nu unul de imprimare. Pe vremea aceea începusem să strâng "erorile" de la uzualele Ferdinand şi această varietate îmi lipsea. Am căutat-o mult timp, pentru a mi-o adăuga colecţiei mele, dar n-am avut norocul să o descopăr, deşi ajunsesem să iau "la puricat" sute de pachetele din această marcă. Pe la sfârşitul anilor '70 am văzut pentru a doua oară defectul de clişeu cu pricina, în colecţia altui filatelist regretat, ing. Barbu Popescu. Atunci am primit confirmarea că acel defect de clişeu, cu efigia regelui "desfigurată", era un defect tipic, cu repetabilitate.
De atunci am căutat mereu să găsesc această marcă cu eroare, dar n-am avut norocul să dau peste ea (mă rog, mai trag o speranţă, deoarece mai am încă vreo câteva mii de mărci de 1 leu violet neverificate).

Raritatea foarte mare a acestei erori poate fi datorată unor situaţii diferite:
- ori ea a fost descoperită pe timpul imprimării şi planşa (sau blocul de clişee) a fost înlocuit(ă);
- ori clişeul cu defect a fost "decupat" din blocul de clişee, fiind înlocuit cu un alt

clişeu, care prezenta efigia "în bună stare".

Ieri am dat peste un plic care s-ar putea să-mi susțină una din ipoteze:

Este vorba de o scrisoare externă expediată în Franța în 1924, care are ca francatură un ştraif de şase bucăți şi unul de patru bucăți din marca de 1 leu violet (click pentru mărire). Mi-a sărit în ochi alinierea defectuoasă a clişeelor ştraifului de şase bucăți.

Al patrulea clişeu indică înlocuirea în blocul de clişee, datorită alinierii defectuoase.

Cu toate că şi uzualele Ferdinand sunt mărci comune şi foarte accesibile, din păcate nici acestea nu au beneficiat de vreun studiu cu adevărat exhaustiv şi făcut în mod profesional (sunt capabil să îmi susțin afirmația prin multe alte descoperiri, nesemnalate de nimeni până acum).

luni, 13 iulie 2015

Clişeu înlocuit la planşa unui tip al mărcii de 1 leu Ferdinand "cap mic"

Unora s-ar putea să li se pară cam ambiguu titlul în ceea ce priveşte "planşa unui tip al mărcii de 1 leu", deoarece nicăieri prin literatura şi cataloagele noastre (dar nici prin cele străine) nu este pomenit termenul de "planşă" la nicio uzuală Ferdinand.

Cercetări făcute în ultimii 15 ani au demonstrat faptul că pentru mai multe dintre nominalele mici ale modelului Ferdinand "cap mic" există (pe lângă tipurile diferite) şi mai multe planşe, care se deosebesc prin unele microsemne ale clişeelor. Întrucât studiile sunt în curs, consider premature descrierile mai amănunțite, aşa că cei interesați de problemă mai au de aşteptat (asta dacă nu sunt îndeajuns de curioşi să înceapă singuri cercetarea sistematică a valorilor mici ale acestor uzuale). Chiar şi termenul "un tip" îl consider deocamdată mai potrivit decât numerotarea acordată de cataloagele româneşti publicate până în prezent, deoarece studiile recente răstoarnă ordinea cronologică a unor tipuri, acestea necesitând a fi renumerotate.

Marca de 1 leu violet "cap mic" (cu tipurile şi nuanțele sale) este una dintre mărcile cu cele mai mari tiraje imprimate şi utilizate din toate uzualele Ferdinand. De mult timp am suspectat faptul că ceea ce s-a întâmplat la planşa valorii de 3 lei roz şi la cea a valorii de 3 lei brun (clişee înlocuite) s-ar fi putut petrece şi la alte valori cu tiraje mari.
La marca de 1 leu am mai semnalat într-un articol mai vechi de pe blog existența la un anumit tip a unui clişeu înlocuit, identificat prin alinierea defectuoasă a acestuia față de clişeele alăturate.

Țin să vă aduc aminte că planşele uzualelor Ferdinand au fost confecționate cu ajutorul unor plăci din aliaj de zinc conținând (de regulă) câte 25 de clişee, plăci

care erau fixate cu ajutorul unor cuie pe suporţi din lemn, sub forma planşei definitive de tipar. Planşele de tipar conţineau (de regulă) opt plăci din aliaj de zinc a câte 25 de clişee (în total 200 de clişee *).
La valorile de 3 lei roz mat şi 3 lei brun, plăcile din aliaj de zinc au fost decupate, iar o parte dintre clişeele decupate au fost înlocuite prin ficarea pe suporţii de lemn a unor alte decupaje de clişee, care se recunosc prin faptul că fac parte din tipuri diferite. La alte valori am bănuit - aşa cum spuneam mai sus - existența acestor decupaje pe planşe pentru înlocuirea unor clişee (cel mai probabil înlocuite ori pentru că nu erau conforme, ori pentru că ajunseseră să capete semne de uzură).

Revin la problema clişeelor înlocuite la marca de 1 leu. Un lot recent oferit pe un portal de licitații online a conținut şi un ştraif obliterat din aceatsă valoare (click pe imagine pentru mărire).

Scanul fiind destul de bun**, am putut examina cu mai multă atenție piesa în cauză. Mi-a sărit repede în ochi faptul că clişeul cu numărul patru din ştraif prezintă o aliniere defectuoasă față de celelalte clişee din rând (click pentru mărire):

Examinând şi mai îndeaproape piesa, înlocuirea clişeului respectiv devine evidentă:

Mai mult, sub clişeul cu alinierea defectuoasă este prezentă şi amprenta unui cui de fixare, a cărui prezență probabil că nu ar fi fost necesară dacă nu intervenea operația de înlocuire în placa din aliaj de zinc a clişeului.
Clişeul înlocuit pare a face prate din acelaşi tip cu restul clişeelor ("LEU" situat în centrul cartuşului valorii față de verticala acestuia).

Întrebarea care se pune însă este următoarea: ***Dar dacă există şi la valoarea de 1 leu perechi cu tipuri mixte (ca la 3 lei roz mat şi 3 lei brun) cauzate de înlocuirea unuia sau mai multor clişee?*** Din păcate, nu cunosc să existe în vreo colecție coli (măcar comerciale, de câte 100 bucăți) ale tuturor tipurilor de clişee din valoarea de 1 leu violet. Poate că studiindu-le, am fi aflat. Aşa nu ne rămâne decât să studiem piesele de care dispunem.

** În Muzeul Filatelic se păstrează mai multe coli de probe definitive ale uzualelor Ferdinand, conținând fiecare câte 200 de piese.*

*** Mai peste tot pe internet toată lumea începe să se lovească de imagini ale unor piese luate încondiții foarte proaste cu ajutorul telefoanelor mobile. Desigur că fiecare este liber să posteze imaginile pe care le crede de cuvință, dar pentru loturile sau mărcile oferite în cadrul licitațiilor online, astfel de imagini ar trebui*

(în opinia mea) interzise de către administratorii portalurilor, deoarece nu se poate înțelege nimic din ele şi uneori slaba lor calitate poate ascunde defecte majore, care îi pot păcăli pe eventualii amatori.

marți, 14 mai 2019

Falsurile Peter Winter din anii '80

În mediul filatelic românesc au fost puține informații despre facsimilele realizate de Peter Winter, cunoscute pe piața filatelică occidentală sub numele de "falsurile House of Stamps).
În România, primele informații despre aceste falsuri au ajuns la urechile colecționarilor odată cu descoperirea pe portalul eBay (dar şi la unele târguri filatelice) a unor falsuri ale celebrei colițe "Lupoaica" (Anul internațional al ocrotirii monumentelor).

Ceea ce ştiu puțini colecționari români este că aceeaşi sursă a realizat şi reproduceri ale unor mărci româneşti clasice.

Peter Winter a înființat în 1986 o firmă în Bremen, ProPhil Forum POC GmbH, prin intermediul căreia a început să comercializeze reproduceri (facsimile) ale unor numeroase mărci rare, atât vechi, cât şi moderne şi contemporane. Facsimilele erau marcate ca atare (aveau imprimate unul din cuvintele Faux, Falsch, Facsimile, Nachdrucke, Replik sau Copy), dar s-au înregistrat în mod repetat situații în care reproducerilor li s-au şters marcajele, acestea fiind vândute pe eBay drept originale. Nu a durat prea mult să izbucnească un scandal pe piața filatelică.

Reproducerile au fost realizate într-o tipografie de lângă Frankfurt, Graphische Kunstanstalt Gehringer GmbH, condusă de un cunoscut filatelist, Dr. Niedermayer, şi care realiza printre altele cunoscutele cataloage Borek. Modul de imprimare a fost tiparul plan (fotolitografie), realizat însă pe hârtie modernă fără filigran, relativ uşor de identificat de specialişti. Cu toate acestea au fost destui naivi care au căzut în plasa profitorilor care acționau pe eBay.

Firma lui Winter a intrat în 1987 în conflict şi cu British Library, de unde obținuse imagini pe care le-a utilizat la realizarea facsimilelor, încălcând drepturile ce i-au

fost acordate de britanici. British Library a cerut în instanță compensații materiale, Winter fiind obligat să plătească despăgubiri. Concomitent, el a predat bibliotecii şi două seturi de facsimile, unul dintre acestea urmând a fi predat către Royal Philatelic Society.

Totuşi dintre facsimilele fabicate, numai 60 de imagini au provenit de la British Library, iar afacerea de comercializare a reproducerilor a fost continuată cu restul imaginilor până la sfârşitul anilor '80.
Winter a realizat inclusiv un catalog propriu al "produselor" pe care le comercializa (dar în care apărea numai o mică parte a facsimilelor imprimate). Pentru cei curioşi, un exemplar al catalogului poate fi descărcat **de aici**.

Recent a fost comercializat pe eBay de către un cunoscut negustor german un stoc important de facsimile din arhiva Winter (lick pe imagine pentru mărire).

Deoarece imaginile postate pe eBay se "pierd" (loturile vândute nu sunt păstrate pe portal mai mult de şase luni) m-am hotărât să vin în ajutorul colecționarilor, postând pe blog imaginile în cauză. Puteți face click pe imagini pentru mărire. Vizionare plăcută.

DEUTSCHE LUFTPOST
AMERIKA FLUGPOST
POLAR-FAHRT
REICHSMARK

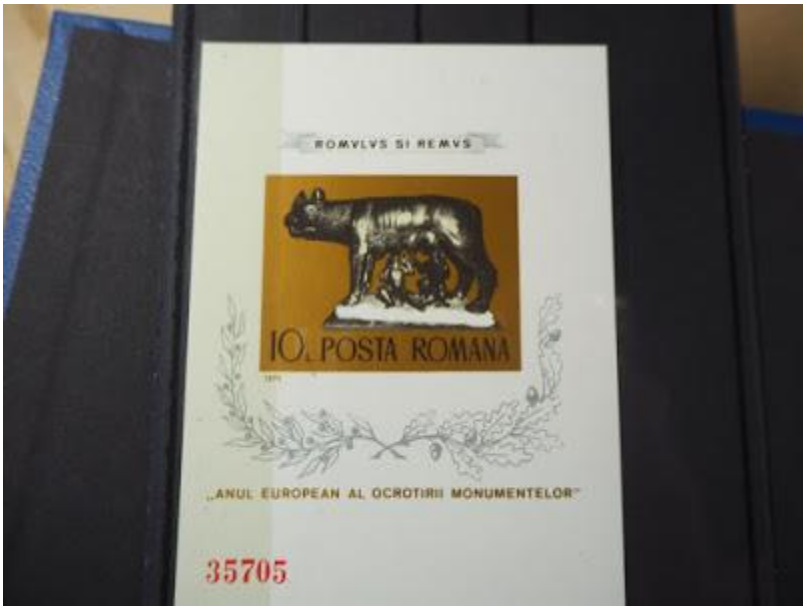

joi, 20 iunie 2019

Piese clasice falsificate

Înainte să încep articolul propriu-zis trebuie să îmi cer scuze pentru perioada mai îndelungată în care nu am mai scris pe blog. Am avut foarte mult de lucru la un alt proiect, şi nici nu am fost într-o formă bună.

Revenind la subiect - falsuri, cred că o spun pentru a nu ştiu câta oară: rămân mereu uimit cât de uşor pot fi păcăliți amatorii de piese frumoase sau deosebite.

Cauza pentru care se întâmplă acest lucru iar am arătat-o de nenumărate ori: amatorii "se aruncă" la piese sau la perioade pe care nu le stăpânesc. Că până la urmă ei ajung să învețe pe propriul buzunar (şi nu întotdeauna pe sume mici de bani) este o altă mâncare de peşte. Şi poate că aşa le şi trebuie dacă nu întreabă pe cineva mai experimentat înainte să facă o plată pentru o piesă dubioasă.

Un prim exemplu:

Acesta este un "fragment de scrisoare" pe care se află un unicat de 6 parale Principatele Unite, tirajul din 1864 (cel care nu a circulat, mărcile de 6 parale 1864 nefiind niciodată puse în circulație. Că marca face parte din tirajul din 1864 este uşor de văzut pentru cineva cât de cât umblat prin filatelia clasică, culoarea tiparului, aspectul său şi un defect al literei O din FRANCO specific tiparului cu plăci de 40 de clişee (click pe a doua imagine pentru mărire). Fiind o marcă neemisă, făcătura este evidentă, iar ştampila BUCURESCI cu stea este falsificată. Şi cred că ar mai trebui menționat şi faptul că tariful pentru o scrisoare internă simplă era de 30 şi nu de 6 parale.

"Piesa" a fost vândută, totuşi prețul nu prea mare arată că nu prea au fost mulți amatori păcăliți de această producție.

A doua piesă este una gogonată rău, dar asta nu a împiedicat pe cineva să angajeze o sumă importantă pentru achiziționarea ei. Click pe imagini pentru mărire.

Ca să scurtez povestea: falsificatorul a luat o scrisoare însoțitoare de grop (originală), a aplicat un ştraif de trei mărci NEEMISE Cuza din 1864 (aceste mărci nu au ajuns niciodată în vreun oficiu poştal) şi a aplicat peste ele trei amprente de ştampilă tip grătar. În afara faptului că mărcile nu au circulat niciodată, mai este şi problema scrisorilor însoțitoare de gropuri care nu se francau, taxele poştale fiind

aplicate la plecare de către expeditor. Apoi mai apare ceva comic: în descrierea piesei, vânzătorul MENȚIONEAZĂ că scrisoare este francată cu mărci NEEMISE (sic!).

Din nefericire, un nepriceput a stricat o frumusețe de grop, care ar fi meritat o sumă destul de frumoasă.

A treia piesă are o poveste ceva mai lungă şi care se leagă de un alt fals, cam din aceeaşi categorie însă.

Este un fals grosolan al uneia dintre cele două subtipuri cunoscute ale agenției DDSG din Giurgiu, care nu seamănă însă mai deloc cu originalul (pentru cunoscători, v. Tchilinghirian şi Stephen, Austrian Post Offices Abroad, part 6, pag. 469, fig. 798 şi 799).

TYPE 4: Double rectangle with inscription:
D.D.S.G./AGENTIE/GIURGEVO.

Ştampila este ilustrată şi de Ringström şi Tester (The Private Ship Letter Stamps of the World, Part I2, pag. 66). Diferențele sunt evidente.

După aspectul amprentei "ştampilei", există o legătură cu alte două piese DDSG falsificate **despre care am scris pe blog în urmă cu aproape şase ani, aici**. Ei bine, plicul descris în articolul vechide pe blog a apărut iar pe piață. Inițial el a fost vândut, ulterior fiind însă returnat.

Şi fiindcă tot am ajuns la capitolul poşte fluviale, vă mai prezint alte două piese despre care nu ştiu ce să cred. Fotografiile sunt foarte slabe calitativ (click pentru mărire).

Ele au fost prezentate de vânzător drept eseuri, numai că în literatură nu apar în acest model şi această combinație de culori (şi care nici nu seamănă cu originalul). Ringstrom şi Tester menționează (op. cit., pag. 102) un singur eseu la emisiunea a cincea a poştei particulare Danube and Black Sea Line of Streamers T. B. Morton: tipar negru pe hârtie de buloare brun-roşcat pal, având numai steagul în culoare. Ori aceste piese au trei culori.

marți, 12 noiembrie 2013

Piese necunoscute, nemaivăzute!

Mai pe scurt, că nu vreau să mă întind, este vorba despre o ştampilă a agenției DDSG de la Orşova.
Acum vreo săptămână-două, cineva a postat pe eBay la vânzare un fragment cu o marcă DDSG, obliterată cu o ştampilă ovală. Uitați-o mai jos (click pentru mărire).

Ceva parcă îmi spunea că nu-i ceea ce ştiam eu, aşa că m-am dus repejor la broşura lui Tchilingirian, Poşta austriacă în străinătate, volumul 6 (trebuie să îi mulţumesc cuiva pentru această lucrare!). Ceea ce ţineam eu minte era corect, nu există semnalate decât două ştampile pentru agenţia DDSG de la Orşova, fiind cele arătate schematic la pag. 478.

M-am gândit că poate, fiind o lucrare mai veche, ştampila de pe fragment (care are "ORSOVA" pe un arc de cerc, şi nu dreaptă) este semnalată într-o altă lucrare, cea semnată de Ringström şi Tester (The Private Ship Letter Stamps of the World, Part

2). Nici în această lucrare (mult mai completă în ceea ce priveşte mărcile DDSG) nu apare ştampila în cauză.
Fragmentul de mai sus a fost vândut cu 19 dolari (după 4 biduri).

Şi acum urmează tărăşenia interesantă. La vreo săptămână, tot pe eBay apare (oferită de acelaşi vânzător) o piesă care ar fi luat maul oricărui specialist în DDSG: o francatură mixtă - marcă DDSG pe un întreg poştal maghiar cu marcă fixă Franz Josepf, marca DDSG fiind anulată - ia ghiciți - cu aceeaşi ştampilă de la Orşova, în combinație cu o altă ştampilă. Priviți-o (click pentru mărire).

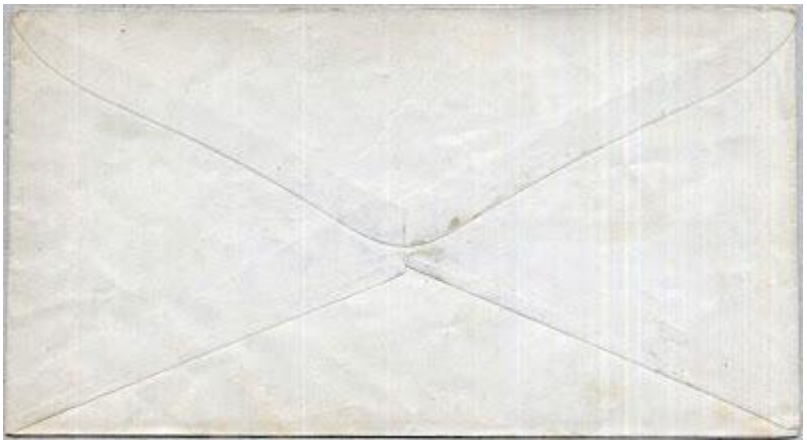

După cum vedeți, plicul (probabil datat în 1872 ori 1873 - nu se vede anul în ştampila rotundă) este adresat în România, în Turnu Măgurele. Văzând aceasta, mi-am pus singur două întrebări:
- am văzut destule piese expediate din Ungaria sau Bulgaria în România, francate cu mărci DDSG; cred că şi am în biblioteca de imagini pe puțin 15-20 astfel de

piese; problema este că toate poartă ştampile de sosire la oficiile româneşti (iar unele sunt chiar taxate cu porto);
- plicul de față este alb imaculat pe verso şi pentru aceasta este într-o situație neobişnuită.

O altă problemă care nu-mi place este aspectul celor două ştampile. Este unul nefiresc. Priviți-le mai îndeaproape.

Ca un făcut, ştampila rotundă ALT-ORSOVA/MILIT. GRENZE este cea mai rară ştampilă maghiară de la Orşova pe mărcile (şi întregurile) primelor două emisiuni maghiare.

Nu am de gând să emit nicio judecată de valoare, dar plicul de 5 crăițari nu ajungea în anii '72-'73 pentru o trimitere simplă în România, mi se pare. Iar un asemenea plic necirculat se poate achiziționa pentru o sumă relativ modestă.
În fine, trageți singuri concluzia pe care o credeți de cuvință. Nu vă mai spun decât că acest plic a fost vândut cu 1.265 dolari (după 31 biduri).

Înainte să închei, vă prezint totuşi două piese originare din Orşova, care au certificate de autenticitate.

Scrisoare expediată de la Orşova la Viena (licitația Corinphila, martie 2010, lotul nr. 5648. Pe verso poartă cealaltă ştampilă de la Orşova, cea circulară).

Scrisoare nefrancată expediată de la Orşova la Pesta (licitația Corinphila, septembrie 2013, lotul nr. 1685. Ca şi la piesa precedentă, pe verso a fost aplicată ştampila circulară).

Ca să nu-mi aud vorbe: n-am făcut nicio afirmație despre plicul cu pricina. Trage fiecare ce concluzie vrea.
Am însă un sfat pentru amatorii de piese tari, de piese vechi sau de chestii senzaționale: acolo unde nu vă pricepeți e mai bine să stați pe bară, dacă nu are cine să vă consilieze.

vineri, 24 mai 2019

Loturi de postclasice cu surprize

Aseară s-a încheiat o serie de licitații de pe eBay conținând multe lucruşoare interesante pentru colecționarul specializat în studiul emisiunilor postclasice. Loturile au făcut parte cel mai probabil dintr-o colecție de marcă românească desfăcută pe bucăți de un negustor din Ucraina.

Loturle au cuprins diverse piese de genul perechilor, ştraifurilor şi blocurilor circulate, unicate sau multiple cu diverse danteluri deplasate, pise pe fragment şi

ştampile frumoase din emisiunile Paris-Bucureşti, Perle şi Vulturi. Toate loturile au beneficiat de preţuri de plecare scăzute, având însă realizări destul de interesante.

Două loturi mi-au atras atenţia în mod deosebit (şi nu am fost singurul care le-a urmărit).
Primul lot a conţinut două unicate din emisiunea Bucureşti I, de 1½ bani oliv şi de 5 Bani bistru (click pentru mărire).

Nu toată lumea se uită şi la imaginile verso-ului mărcilor oferite, dar cine a făcut-o a avut o surpriză plăcută (click pentru mărire).

Ambele mărci prezentau tipar recto-verso. Lotul a fost vândut cu 338 dolari (19

bids).

Al doilea lot a fost constituit dintr-o pereche orizontală a mărcii de 15 bani, prezentând (în mod similar) tipar recto-verso, dar cu tiparul de pe verso mult mai bine vizibil decât cele două unicate prezentate mai sus (click pentru mărire):

Perechea a fost vândută cu 706 dolari (16 bids). Prețul final depăşeşte realizările unor perechi cu recto-verso vândute pe eBay (dar neuzate).

Potrivit surselor mele, cele trei piese s-au întors acasă.

marți, 14 mai 2019

Falsurile Peter Winter din anii '80

În mediul filatelic românesc au fost puține informații despre facsimilele realizate de Peter Winter, cunoscute pe piața filatelică occidentală sub numele de "falsurile House of Stamps).
În România, primele informații despre aceste falsuri au ajuns la urechile colecționarilor odată cu descoperirea pe portalul eBay (dar şi la unele târguri filatelice) a unor falsuri ale celebrei colițe "Lupoaica" (Anul internațional al ocrotirii monumentelor).

Ceea ce ştiu puțini colecționari români este că aceeaşi sursă a realizat şi reproduceri ale unor mărci româneşti clasice.

Peter Winter a înființat în 1986 o firmă în Bremen, ProPhil Forum POC GmbH, prin intermediul căreia a început să comercializeze reproduceri (facsimile) ale unor numeroase mărci rare, atât vechi, cât şi moderne şi contemporane. Facsimilele erau marcate ca atare (aveau imprimate unul din cuvintele Faux, Falsch, Facsimile, Nachdrucke, Replik sau Copy), dar s-au înregistrat în mod repetat situații în care reproducerilor li s-au şters marcajele, acestea fiind vândute pe eBay drept originale. Nu a durat prea mult să izbucnească un scandal pe piața filatelică.

Reproducerile au fost realizate într-o tipografie de lângă Frankfurt, Graphische Kunstanstalt Gehringer GmbH, condusă de un cunoscut filatelist, Dr. Niedermayer, şi care realiza printre altele cunoscutele cataloage Borek. Modul de imprimare a fost tiparul plan (fotolitografie), realizat însă pe hârtie modernă fără filigran, relativ uşor de identificat de specialişti. Cu toate acestea au fost destui naivi care au căzut în plasa profitorilor care acționau pe eBay.

Firma lui Winter a intrat în 1987 în conflict şi cu British Library, de unde obținuse imagini pe care le-a utilizat la realizarea facsimilelor, încălcând drepturile ce i-au fost acordate de britanici. British Library a cerut în instanță compensații materiale, Winter fiind obligat să plătească despăgubiri. Concomitent, el a predat bibliotecii şi două seturi de facsimile, unul dintre acestea urmând a fi predat către Royal Philatelic Society.

Totuşi dintre facsimilele fabicate, numai 60 de imagini au provenit de la British Library, iar afacerea de comercializare a reproducerilor a fost continuată cu restul

imaginilor până la sfârşitul anilor '80.
Winter a realizat inclusiv un catalog propriu al "produselor" pe care le comercializa (dar în care apărea numai o mică parte a facsimilelor imprimate). Pentru cei curioşi, un exemplar al catalogului poate fi descărcat **de aici**.

Recent a fost comercializat pe eBay de către un cunoscut negustor german un stoc important de facsimile din arhiva Winter (lick pe imagine pentru mărire).

Deoarece imaginile postate pe eBay se "pierd" (loturile vândute nu sunt păstrate pe portal mai mult de şase luni) m-am hotărât să vin în ajutorul colecţionarilor, postând pe blog imaginile în cauză. Puteți face click pe imagini pentru mărire. Vizionare plăcută.

vineri, 2 august 2019

O carte poştală din Levantul austriac

Deşi la data expedierii, oficiul de plecare pentru trimiterea iluatrată mai jos nu făcea parte din România, oficiul austriac era situat în Dobrogea (aflată sub stăpânire otomană).

Cartea poştală (click pe imagine pentru mărire) a fost expediată către portul Triest din Tulcea, pe 3 iunie 1874. Sosirea la Triest este vizibilă pe fața întregului.

Circulațiile plecate din Dobrogea ale cărții poştale de 4 soldi sunt destul de greu de întâlnit. Piesa de mai sus a fost vândută la o licitație a unei case austriece în luna mai a.c. De la un preț de plecare de numai 180 euro, ea a fost achiziționată pentru un preț finam de 6.500 euro (fără taxe şi comisioane).

duminică, 28 iulie 2019

Capete de bour la HBA

La începutul lunii mai a.c., la casa germană de licitații HBA Auktion au fost oferite trei capete de bour din prima emisiune. Toate trei piesele au fost vândute cu prețuri finale cu destul de mult peste prețurile de strigare, datorită în parte "plecării" de la niveluri decente. Să le vedem.

Exemplar circulat de 27 parale, descris în catalog după cum urmează:

"1858, Fürstentum Moldau, Ochsenkopf, 27 Parale, schwarz a. mattrosa, im Wesentlichen viereckig und allseits voll- bis breitrandig geschnitten, sauber und kontrastreich entwertet mit blauem Doppelkreisstempel "FOKSCHANI MOLDOVA 5/9" sowie für dieses Postamt typischen rotem Entwertungsstrich, die Marke zeigt kleine, unscheinbare Beeinträchtigungen, eine winzige Schürfung im Markenbild ist dort nachgemalt, insgesamt ein schönes Stück dieser großen Europa-Seltenheit, Handbuch Heimbüchler S. 272 Nr. 5, Fotoattest Dr. Enzo Diena und gepr. Dr. Gmach mit neuem Fotoattest, Mi. 15000,--."

Marca a fost vândută cu 4.500 euro, adică exact 30% din cota de catalog.

Exemplar circulat de 54 parale:

"1858, Fürstentum Moldau, Ochsenkopf, 54 Parale, schwarz a. blassgrün, viereckig und allseits voll- bis breitrandig, rechts überrandig geschnitten, sehr sauber und schön kontrastreich entwertet mit rotem Doppelkreisstempel "JASSY MOLDOVA 9/9", die Marke zeigt im breiten rechten Rand rechts unten einen winzigen Eckbug, für die Marke ohne Belang, diese in tadelloser Kabinetterhaltung, laut Attest" perfekt erhalten", Europa-Seltenheit, Handbuch Heimbüchler S. 336 Nr. 3, sign. Roger Calves und gepr. Dr. Gmach mit neuem Fotoattest, Mi. 6000,--."

Marca are două caracteristici interesante, care nu au fost menționate:

- este vizibilă vărgătura orizontală a hârtiei;
- colțul drept inferior indică presepararea practicată la biroul din Iaşi, descrisă de Heimbüchler în primul volum al monografiei sale.

Marca a fost vândută cu 4.200 euro (70% din cota de calalog).

Exemplar de 108 parale purtând o ştampilă aproape completă a biroului din Iaşi, aplicată cu tuş roşu:

"1858, Fürstentum Moldau, Ochsenkopf, 108 Parale, schwarz a. blassrot, viereckig geschnitten, oben kurz angeschnitten, sonst allseits vollrandig, besonders sauber und sehr schön kontrastreich entwertet mit rotem Doppelkreisstempel "JASSY MOLDOVA 14/10", die Marke zeigt kleine Beeinträchtigungen, insgesamt ein sehr attraktives Stück dieser großen Europa-Seltenheit, Handbuch Heimbüchler S. 403 Nr. 10, sign. Roger Calves, Fotoattest Heimbüchler und gepr. Dr. Gmach mit neuem Fotoattest, Mi. 15000,--."

Prețul final de vânzare: 4.500 euro (30% din cota de catalog).

În cadrul aceleiaşi licitații a fost oferită şi o serie neuzată (fără şarnieră) a erorilor fără supratiparul casetă la prima emisiune din 1917 a ocupației germane în România (clikc pe imagine pentru mărire).

Seria de erori a fost oferită cu 560 euro (17,5% din cota Michel, care este 3.200 euro), dar a rămas nevândută. Este unul dintre cazurile în care oferta depăşeşte clar cererea, dar cu toate acestea aproape toți negustorii care posedă aceste erori nu doresc să "lase la preț). Este foarte posibil în acelaşi timp ca, sub lobby-ul negustorilor, cota din Michel pentru aceste erori să fie crescută artificial (nu dau cu parul, dar zic şi eu).

duminică, 15 septembrie 2019

Se întâmplă şi la case mari (falsuri)

Aseară am continuat să răsfoiesc licitațiile filatelice ale caselor filatelice mai importante anunțate pentru perioada imediat următoare. Cu puține excepții, piesele româneşti lipsesc, iar cele prezentate nu cred că prezintă un interes prea mare.

Am găsit însă un lot de clasice litografiate româneşti la renumita casă britanică Stanley Gibbons. Click pe imagine pentru mărire.

Mi-au "zgâriat" ochiul două mărci, pe care le-am încadrat în imagine cu câte un dreptunghi de culoare roşie.
Marca de 3 bani de pe rândul al doilea a fost aşezată exact lângă una similară, dar originală. Puteți compara cele două desene ca să vedeți care sunt diferențele.
Pe cea de-a doua marcă de 50 bani de pe rândul al treilea am sesizat ceva mai târziu falsificarea, datorită ştampilei GALATZI MO(LDOVA), care nu are ce căuta aplicată pe o marcă aşa de târzie.

De ce am ținut să prezint cele două falsuri? Mai mult ca să scot în evidență lucruri pe care nu prea vi le va spune nimeni, şi mai ales cei care se ocupă cu negustorala.

1. Nu vă încredeți automat în renumele unui negustor, oricât de important ar fi el. De regulă, aceşti comercianți sunt specializați pe mărcile şi piesele din țările lor de origine şi mai puțin pe cele "străine", cărora de cele mai multe ori nu le acordă o importanță deosebită, ori nu au personal specializat pentru piesele țării respective. Perioada romantică din filatelie de acum câteva zeci de ani a apus demult, iar negustorii nu prea se mai luptă să îşi păstreze renumele, acceptând şi "marfă" de pe

urma căreia să câştige nişte bani mai repede. Ideea este valabilă şi pentru negustorii neaoşi: persoane care pozează în cunoscători şi în posesori de piese deosebite nu ezită să pună în vânzare tot felul de porcării pe portalurile de licitații online (atunci când dau peste astfel de situații le mai semnalez membrilor grupului **Federația colecționarilor din România** de pe Facebook; este un grup închis, cereți să deveniți membri dacă nu sunteți încă).

2. Construiți-vă singuri o mică bibliotecă cu imagini pentru mărcile/perioada care vă interesează, copiindu-vă pe propriul laptop sau calculator fotografiile găsite în licitații sau pe portalurile specializate şi comparați-le cu atenție. După ceva timp veți ajunge să sesizați diferențe care altfel v-au rămas invizibile.

3. Căutați şi achiziționați literatură filatelică. Pentru o îndrumare cât de cât viabilă, ea este esențială şi vă poate deschide un drum pe care îl veți aprecia mai târziu.

4. Păstrați mereu o doză de scepticism şi de neîncredere atunci când vi se oferă "marfă". Mergeți mereu pe regula potrivit căreia tot ce este prea frumos nu poate fi şi adevărat.

Dacă doreşte cineva să mă completeze o poate face "la liber".

vineri, 13 septembrie 2019

Dantelura a fost în pieptene, nu în casetă

Din nou am primit o întrebare referitoare la o contradicție între ceea ce scrie în Catalogul mărcilor poştale româneşti ed. 1974 şi ceea ce susțin eu prin articolele mai vechi de pe blog cu privire la tehnica de dantelare a mărcilor din emisiunea postclasică "Paris"m 1872.

Din nefericire, mulți colecționari mai puțin experimentați consideră că ceea ce este trecut în cataloagele de mărci trebuie luate neapărat ca atare. Această poziție este însă una eronată. Nu trebuie să se uite faptul că autorii cataloagelor nu au avut niciodată o formare enciclopedică (pentru că este aproape imposibil), ci au fost şi ei specializați pe anumite domenii şi/sau perioade. Chiar şi în CMPR-ul din 1874 se poate observa cu uşurință o mare discrepanță între partea clasică şi celelalte

capitole din punctul de vedere al aprofundării. De pildă Kiriac Dragomir a fost expert specializat în perioada litografiatelor clasice. Restul informațiilor au fost preluate ca atare de la alți colecționari (menționați în lucrare) fără a fi verificate cu precauție. De aceea, în catalog s-au strecurat destule erori şi informații discutabile.

Să revin însă la subiect. Răsfoind ultimele licitații am descoperit două piese franțuzeşti deosebit de frumoase, imprimate la Imprimeria Statului din Paris şi dantelate cu aceeaşi matriță utilizată şi la dantelarea mărcilor româneşti din emisiunea "Paris". Ele vor fi oferite la vânzarea la prețuri nete a casei franceze Behr Philatélie, programată pentru luna octombrie a.c.

Prima piesă (click pe imagine) este un frumos bloc neuzat de 12 mărci Napoleon laureat de 4 centime, cenuşiu. Examinat cu atenție, se poate observa că blocul prezintă o uşoară decalare a liniilor verticale de perfor de pe rândurile 2 şi 3. Această decalare indică foarte exact că dantelarea s-a efectuat în sistem pieptene şi nu în casetă (care nu prea a existat în filatelia românească).

A doua piesă (click pe imagine pentru mărire) este un excepţional bloc de 20 de mărci Ceres dantelate conţinând două rânduri complete din partea inferioară a colii comerciale. Pe ultimul rând, în poziţia 95 există şi un clişeu răsturnat care generează trei posibile perechi tête-bêche.
Şi la acest bloc se poate distinge foarte clar o decalare a pasului pieptenului dantelurii între rândul 10 şi marginea inferioară de coală.

Din nefericire, la mărcile româneşti din emisiunea "Paris" nu se păstrează astfel de formaţiuni mari, neuzate. Nici măcat în fostul tezaur al Fabricii de Timbre nu s-au păstrat astfel de blocuri (existând numai cele şapte coli nedantelate de probe definitive de planşă care poartă semnătura lui Hulot). Sau cel puţin nu au fost semnalate până în prezent.

Se cunosc însă cel puţin două piese obliterate din valoarea de 10 bani albastru, care prezintă decalaje similare ale dantelirii pe evrticală. Prima este o pereche verticală, care se află în col. Victor iordache.

ROMANIA
10 B POSTA 10 B

A doua piesă este un bloc vertical de şase mărci, vândut la licitația casei spaniole Soller y Llach (septembrie 2017, lot 3689). Decalajul este evident între primele două rânduri superioare ale blocului.

sâmbătă, 3 septembrie 2011

Dantelura la mărcile emisiunii "Paris"

Prin cataloagele româneşti, pentru această emisiune este specificat că dantelura ar fi fost executată în casetă.
Ei bine, sistemul de dantelare în casetă mă cam îndoiesc că există la mărcile româneşti. Adevărul este că dantelurile la TOATE mărcile româneşti au fost executate ori ÎN LINIE, ori ÎN PIEPTENE. Chiar şi pentru colițele şi blocurile recente, dantelura este executată tot în pieptene, aşa că vrem, nu vrem, pe aici ar cam trebui să actualizăm ceea ce s-a scris până acum.

Cum arăta în coală perforul? Fragmente de coală cu margini, cu mărci dantelate nu se mai păstrează, din câte cunosc. Dar ştiind unde au fost executate, ne putem uita la alte mărci imprimate în acelaşi stabiliment. De pildă, putem să ne uităm la fragmentul de coală al mărcii model "Napoleon" din ilustrația de mai jos (piesa a fost oferită la o licitație a casei franceze Roumet, dacă nu mă înşel; click pe imagine pentru mărire).

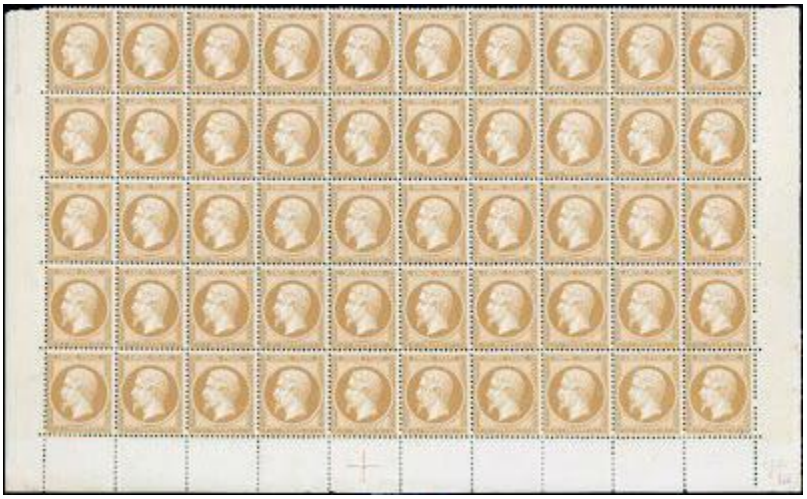

Privind această piesă, s-ar putea să ajungem la o concluzie interesantă. Cunoaştem existența în actualul muzeu filatelic a colilor de câte 300 de clişee ale emisiunii Paris, semnate de Hulot. Ele au fost expuse în mai multe rânduri cu ocazia unor manifestări filatelice. Colile de tipar sunt compuse din două corpuri a câte 150 de clişee fiecare (fiecare corp având 15 rânduri şi 10 coloane). Este posibil ca după imprimare, colile să fi fost înjumătățite, apoi dantelate cu un pieptene care perfora la o singură operație câte un rând de zece mărci.

Mai observăm un lucru la fragmentul de coală: repetarea pe toate rândurile a defectului de dantelură de pe latura dreaptă a mărcilor din coloana a zecea demonstrează utilizarea aceluiaşi pieptene de dantelură pentru toate rândurile.

Plecând de la dimensiunea dantelurii (numărul de dinți pe 2 cm) şi ținând cont şi de numărul de ace de perfor pe fiecare latură a unei mărci (număr care rămâne întotdeauna constant), am făcut o reconstituire a pieptenului perforului. Priviți în imaginea de mai jos.

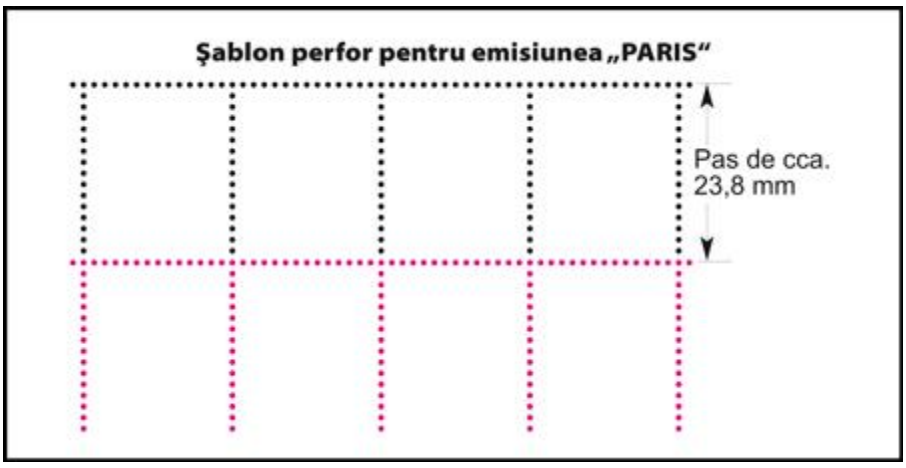

Dacă tot am făcut acest şablon (un rând în realitate are unsprezece "dinți" verticali, nu numai cinci, ca în reprezentarea făcută de mine), am realizat şi un fişier PDF pe care îl puteți descărca **de aici**, pentru printare şi utilizare la verificarea perforului mărcilor Paris de care dispuneți. Atenție însă, dacă îl descărcați ar fi de preferat să îl printați la o imprimantă tip laser pe o hârtie care nu se deformează la căldură, **neapărat la 100%**, cu ajutorul programului gratuit Adobe Reader.

Ceea ce vedeți cu negru în şablon este ceea ce se perforează la o singură operație. Cu culoarea magenta am "mimat" încă o bătaie a maşinii de dantelat. Pasul (sau decalarea între cele două bătăi) reprezintă înălțimea unei mărci. În practică, datorită probabil dificultăților tehnice sau a uzurii maşinii de perforat, acest pas poate varia cu 0,1-0,2 mm în plus sau în minus.

Care sunt caracteristicile dantelurii? **La TOATE mărcile emisiunii Paris acestea vor avea ÎNTOTDEAUNA 14 dinți pe laturile orizontale şi 16 dinți pe laturile verticale.** Adică exact ca la mărcile franceze contemporane. Puteți face o comparație între cele două imagini de mai jos.

Care este dimensiunea dantelurii: aici cataloagele prevăd dimensiunile reale, 14x13½. Haideți să le verifică, cu ajutorul programului Adobe Photoshop. Priviți imaginile de mai jos, pe fiecare latură am făcut câte o selecție de-a lungul dantelurii de exact 20 mm. Pur şi simplu puteți număra dinții.

Pe orizontală (click pe imagine pentru mărire), şi...

... pe verticală.

Pentru că suntem curioşi şi ne place să studiem piesele (chiar şi în fotografii), am observat deja că la fragmentul de coală "Napoleon" din prima ilustrație, pe marginea de coală de sub marca a cincea din ultimul rând de jos apare imprimată în aceaşi culoare cu cea a mărcii o cruce de ghidare. Un semn marginal identic apare şi la mărcile emisiunii Paris. Drept dovadă, priviți blocul neantelat al mărcii de 1½ bani oliv de mai jos.

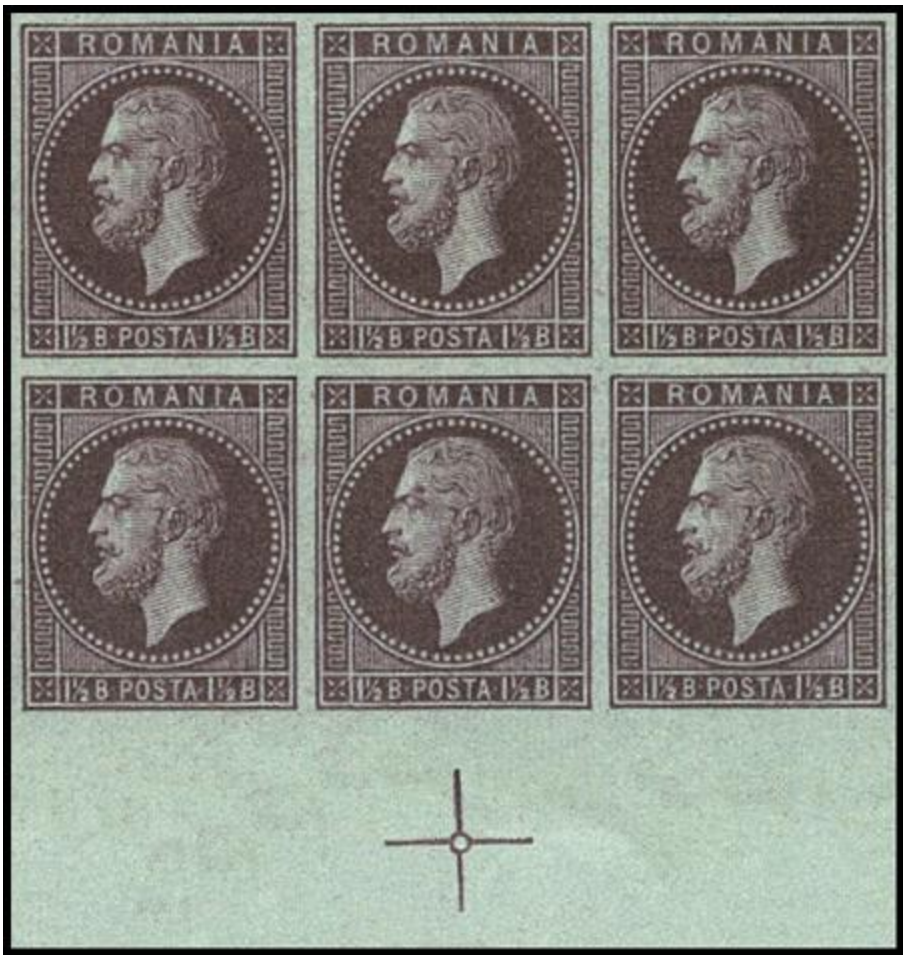

Această cruce de ghidare era destinată fixării colii de mărci în maşina de perfor. Tot pentru că suntem curioşi, ne place să ne uităm şi prin curţile altora. De pildă la mărcile franceze contemporane, la care observăm acelaşi semn marginal, dar mai observăm un lucru în plus:

Dacă ne uităm la marginile de coală, vedem că la marca din stânga marginea nu este perforată, pe când la marca din dreapta, perforul vertical se continuă şi pe marginea de coală. Ce înseamnă acest lucru? Este simplu, muncitorul de la maşina de dantelat putea introduce coala de mărci ori de la "cap", ori de la "picioare". Adică, practic, pieptenele perforului se poate afla în poziție relativă cu desenul mărcii ori "cu dinții în sus" (marca din stânga), ori "cu dinții în jos" (marca din dreapta). Pentru colecționarii care fac studii pe unele emisiuni este o varietate care nu a fost niciodată luată în seamă din câte ştiu (de fapt, cred că nici nu a fost vreodată comunicată în literatura românească).

Ca o concluzie, mărcile originale ale emisiunii Paris au întotdeauna dimensiunile dantelurii 14x13½ şi în plus au întotdeauna 14x16 dinți. Colțurile trebuie să fie întotdeauna simetrice, egale.

Aştept opinii, ca de obicei. Sau poate că mă contrazice cineva, nu-i aşa?

vineri, 2 septembrie 2011

Dantelura mărcilor. Puțină inginerie

Am văzut că cele două articole referitoare la dantelură au fost accesate de un număr destul de mare de cititori. Tocmai de aceea am zis că ar fi bine să vin cu o completare, să arăt cam cum se execută dantelura din punct de vedere tehnic. Dar cum o imagine face cât o mie de cuvinte, să începem.

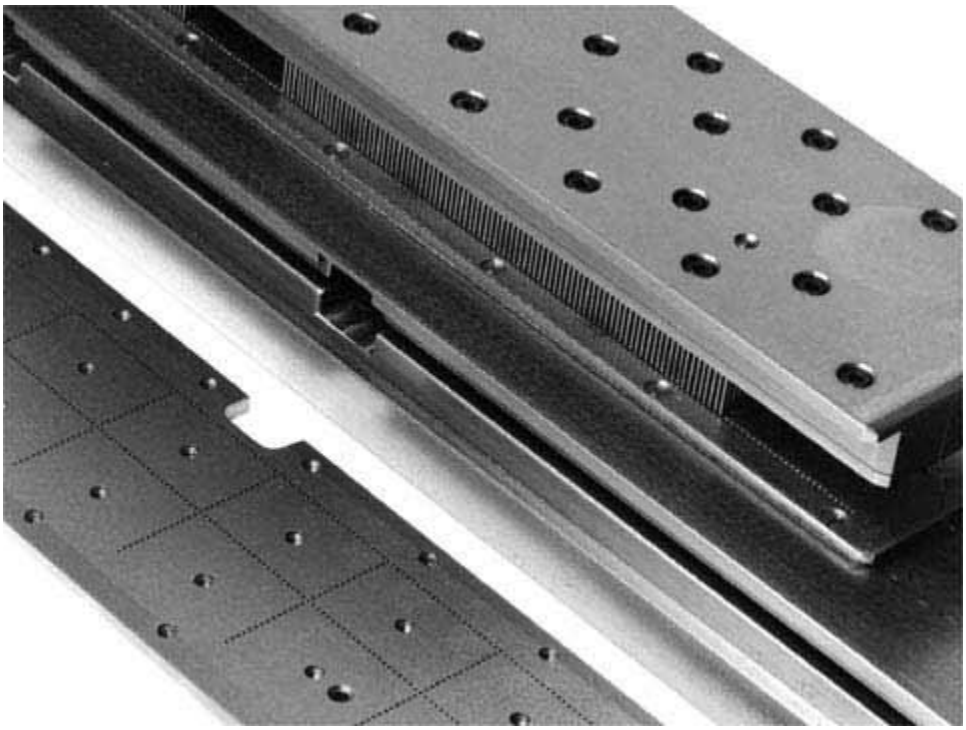

Aceasta este matrița perforului (placa din partea de jos a imaginii). Este o placă de oțel, pe care au fost practicate locaşe pentru acele de perfor, care sunt detaşabile. Ce vedeți în imaginea de sus este ansamblul "mamă-tată" de plăci ale dispozitivului de perfor (gândiți-vă la perforatorul pe care îl folosiți la birou, atunci când vreți să puneți un document într-un dosar cu şină sau într-un biblioraft).

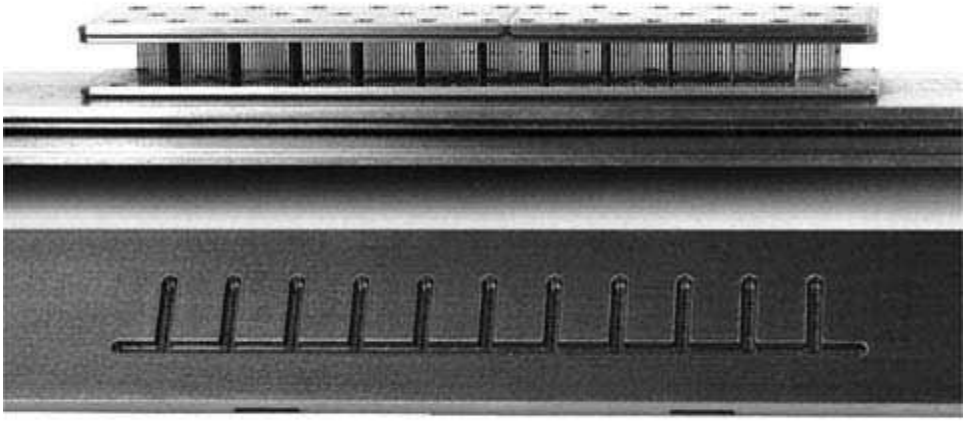

Aici aveți încă o imagine a ansamblului. În partea inferioară a imaginii puteți vedea placa "mamă", care este prevăzută cu o suprafață prelucrată special în jurul orificiilor pentru ace, tocmai pentru a le ghida şi a preveni curbarea lor.

Aceasta este o maşină (mai) modernă de perfor.

Puteți vedea o coală, pe timpul operațiunii de realizare a dantelurii.

Aici puteți vedea cum se poate schimba matrița pentru perfor în maşină.

Imaginile sunt de pe pagina de internet a producătorului maşinii (nu-l nominalizez,

că nu m-a plătit pentru reclamă).

Să revenim acum la timbrele noastre. În articolele precedente m-am referit la aceste matrițe perfor, acum ați văzut şi imagini ale lor. Vorbeam în articolul precedent de matrițele utilizate la dantelarea mărcilor din emisiunile Bucureşti I şi II. Chiar şi astăzi, costul unei asemenea matrițe este destul de ridicat, din cauza operațiunilor destul de complicate necesare pentru confecționarea ei (este un dispozitiv de mecanică fină la care toleranța este foarte, foarte mică). Cred că vă dați seama că pe timpul imprimării mărcilor Bucureşti nu prea existau fabricanți de aşa ceva pe la orice colț de stradă...

Având matrița de perfor în față, nu prea pot fi de acord cu părerile potrivit cărora există "slabe variații ale dimensiunilor", deoarece din punct de vedere tehnic, variațiile nu pot apare decât dacă se schimbă matrița utilizată. Revin asupra acestor matrițe: inițial la Fabrica de Timbre, pe timpul imprimării mărcilor Bucureşti I, existau două matrițe: B1 (11 dinți pe 2 cm) şi A (13½ dinți pe 2 cm). Undeva spre 1881, este introdusă în serviciu a treia matriță, B (11½). Tocmai datorită celor prezentate, eu cred că este necesară o reconsiderare a modului în care sunt tratate dantelurile în cataloagele româneşti.

luni, 16 septembrie 2019

Tipare duble

Accesul mult mai facil pe care ni-l asigură internetul la piața filatelică internațională are beneficii extraordinare asupra cunoaşterii. În ultimii 10-15 ani am reuşit să vizualizez o sumedenie de piese (erori, varietăți, ştampile, francaturi şi circulații) care m-au impresionat şi despre care n-am ştiut mai nimic înainte.

Deşi nu sunt cine ştie ce mari raritățI, perechile de mai jos constituie nişte piese frumoase şi atractive, care şi-ar găsi loc în orice colecție de studiu. Mai mult, deşi mărcile mărcile poştei militare austriece în România în timpul Primului Război Mondial sunt catalogate în Catalogul mărcilor poştale româneşti din 1974 (la pag. 528), aceste varietăți lipsesc. De aceea este un motiv întemeiat să le semnalez, cred eu.

Publicat de Max Peter la 17:04 0 comentarii

Trimiteți prin e-mail Postați pe blog!Distribuiți pe TwitterDistribuiți pe FacebookTrimiteți către Pinterest

Etichete: Contribuții, Semnalări, Varietăți

Două piese de la Köhler

La licitația desfăşurată de Heinrich Köhler cu ocazia expoziției filatelice Stockholmia 2019 (sfârşitul lunii mai a.c.) au fost oferite două piese clasice româneşti care mi-au atras atenția prin frumusețea lor.

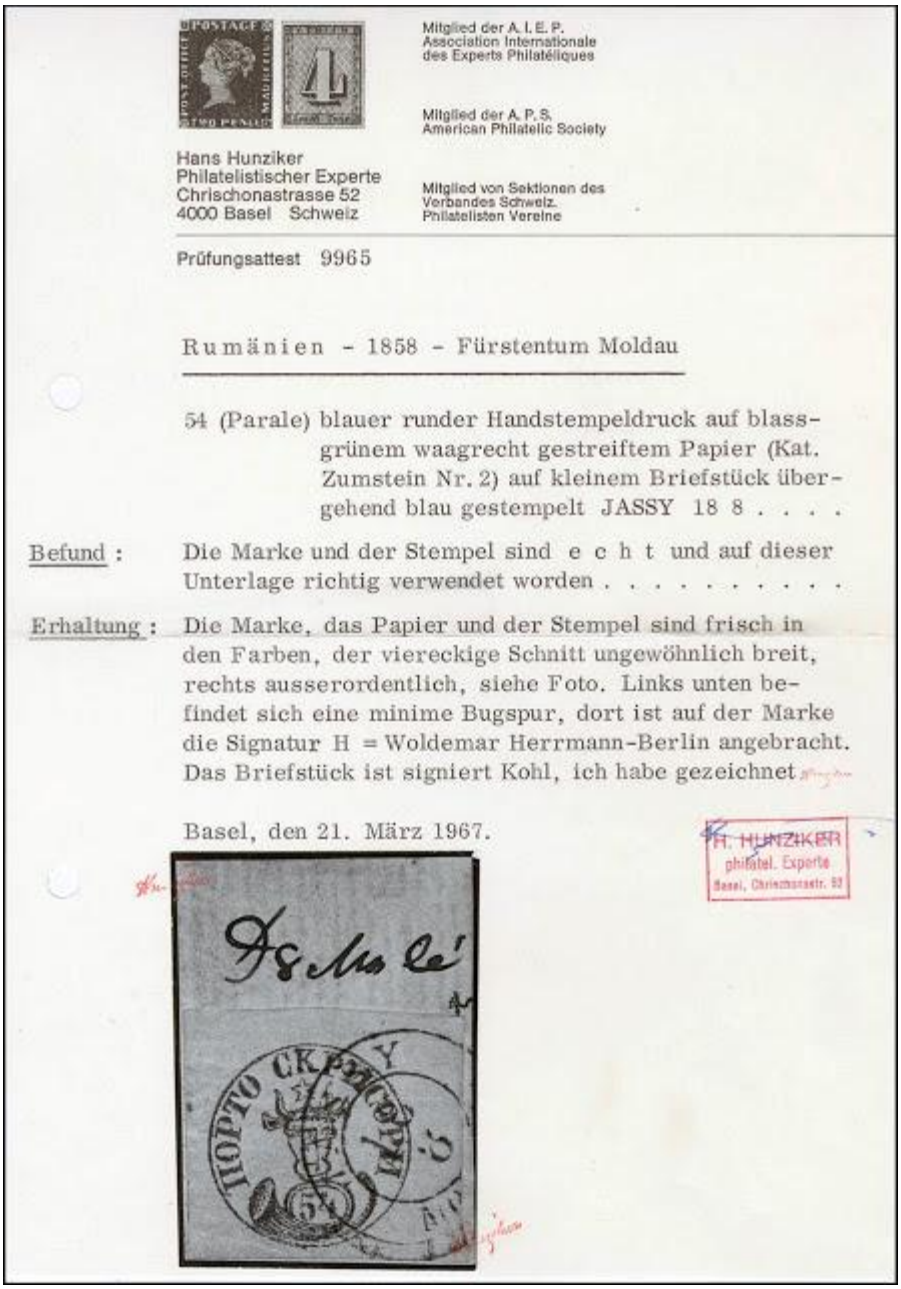

Mitglied der A. I. E. P.
Association Internationale
des Experts Philatéliques

Mitglied der A. P. S.
American Philatelic Society

Mitglied von Sektionen des
Verbandes Schweiz.
Philatelisten Vereine

Hans Hunziker
Philatelistischer Experte
Chrischonastrasse 52
4000 Basel Schweiz

Prüfungsattest 9965

Rumänien - 1858 - Fürstentum Moldau

54 (Parale) blauer runder Handstempeldruck auf blassgrünem waagrecht gestreiftem Papier (Kat. Zumstein Nr. 2) auf kleinem Briefstück übergehend blau gestempelt JASSY 18 8 . . . .

Befund : Die Marke und der Stempel sind e c h t und auf dieser Unterlage richtig verwendet worden . . . . . .

Erhaltung : Die Marke, das Papier und der Stempel sind frisch in den Farben, der viereckige Schnitt ungewöhnlich breit, rechts ausserordentlich, siehe Foto. Links unten befindet sich eine minime Bugspur, dort ist auf der Marke die Signatur H = Woldemar Herrmann-Berlin angebracht. Das Briefstück ist signiert Kohl, ich habe gezeichnet

Basel, den 21. März 1967.

H. HUNZIKER
phil. Experte
Basel, Chrischonastr. 52

Prima piesă clasică este un frumos exemplar de 54 parale din prima emisiune Cap de bour dispus pe un mic fragemnt de scrisoare. Marca are margini mari şi nu are reparații, iar ştampila JASSY MO(LDOVA) este în mare parte prezentă. Marca prezintă o particularitate: în colțul drept inferior este vizibilă o ruptură apărută pe timpul detaşării din coală (ştraif?), ceea ce atestă operația de preseparare a mărcilor efectuată la biroul din Iaşi (pentru detalii puteți consulta primul volum al monografiei lui Fritz Heimbüchler).

Marca a fost oferită la un preț de strigare de 5.000 euro, fiind adjudecată cu 6.500 euro (fără taxe şi comisioane).

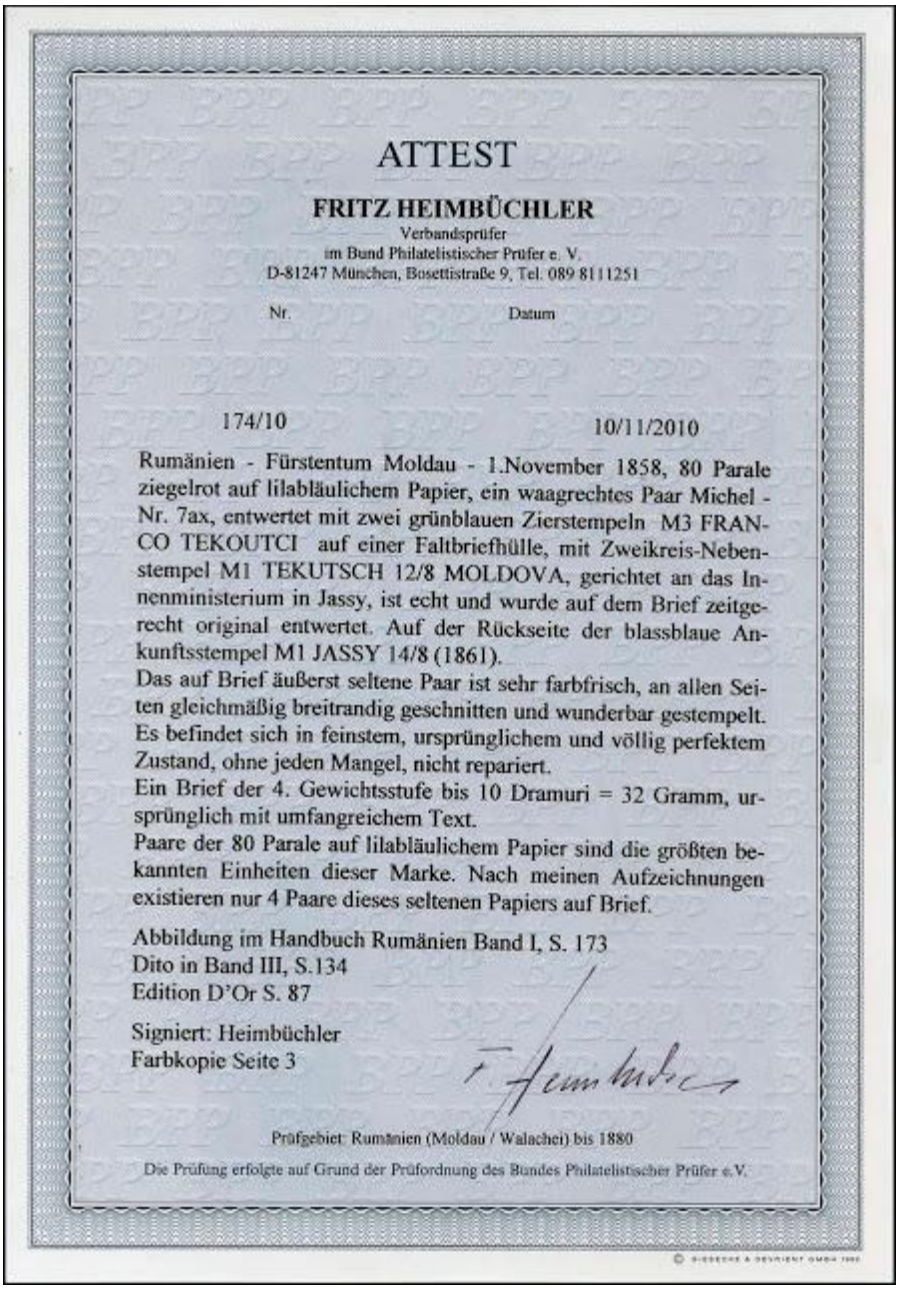

ATTEST

FRITZ HEIMBÜCHLER

Verbandsprüfer
im Bund Philatelistischer Prüfer e. V.
D-81247 München, Bosettistraße 9, Tel. 089 8111251

Nr. Datum

174/10 10/11/2010

Rumänien - Fürstentum Moldau - 1.November 1858, 80 Parale ziegelrot auf lilabläulichem Papier, ein waagrechtes Paar Michel - Nr. 7ax, entwertet mit zwei grünblauen Zierstempeln M3 FRANCO TEKOUTCI auf einer Faltbriefhülle, mit Zweikreis-Nebenstempel M1 TEKUTSCH 12/8 MOLDOVA, gerichtet an das Innenministerium in Jassy, ist echt und wurde auf dem Brief zeitgerecht original entwertet. Auf der Rückseite der blassblaue Ankunftsstempel M1 JASSY 14/8 (1861).
Das auf Brief äußerst seltene Paar ist sehr farbfrisch, an allen Seiten gleichmäßig breitrandig geschnitten und wunderbar gestempelt. Es befindet sich in feinstem, ursprünglichem und völlig perfektem Zustand, ohne jeden Mangel, nicht repariert.
Ein Brief der 4. Gewichtsstufe bis 10 Dramuri = 32 Gramm, ursprünglich mit umfangreichem Text.
Paare der 80 Parale auf lilabläulichem Papier sind die größten bekannten Einheiten dieser Marke. Nach meinen Aufzeichnungen existieren nur 4 Paare dieses seltenen Papiers auf Brief.

Abbildung im Handbuch Rumänien Band I, S. 173
Dito in Band III, S.134
Edition D'Or S. 87

Signiert: Heimbüchler
Farbkopie Seite 3

Prüfgebiet: Rumänien (Moldau / Walachei) bis 1880

Die Prüfung erfolgte auf Grund der Prüfordnung des Bundes Philatelistischer Prüfer e.V.

A doua piesă este o scrisoare foarte frumoasă francată cu o pereche orizontală din marca de 80 parale pe hârtie albăstruie Cap de bour din a doua emisiune. Valoarea de 80 parale pe hârtie albăstruie (tipul III, ultimulu tiraje) este o marcă rară, cu atât mai mult în pereche pe scrisoare (francatură corespunzătoare treptei a patra de greutate). Această combinație nu se cunoaşte până în prezent în numai patru exemplare!

Scrisoarea a avut un preț de plecare de 10.000 euro, fiind achiziționată pentru 24.000 euro.

Publicat de Max Peter la 15:47 0 comentarii

Trimiteți prin e-mail Postați pe blog!Distribuiți pe TwitterDistribuiți pe FacebookTrimiteți către Pinterest

Etichete: Licitații, Opinii, Prețuri, Semnalări

duminică, 15 septembrie 2019

Varietate pe care nu am mai întâlnit-o

În luna mai a.c. firma elvețiană Rapp a oferit şi vândut un lot de clasice româneşti cu maimulte piese interesante, inclizând chiar şi exemplare din prima emisiune Cap de bour.
Totuşi piesa care mi-a atrasatenția a fost un bloc neuzat de patru mărci de 40 parale din a doua emisiune (cred că pe hârtie albă), cuprinzând două perechi tête-bêche. Este perfect vizibil un tipar orb în cadrul blocului. Aşa ceva nu am mai văzut decât la un bloc de 6 parale Principate din 1862 (nesemnalat nici el în literatură). Am luat act şi semnalez pentru amatori.

Din informațiile pe care le am pe surse, blocul s-a întors acasă.

Poşta rusă în România

Cataloagele româneşti consacrate nu prezintă într-un mod detaliat piesele poştei ruse în România, din nefericire.

Din punct de vedere metodologic, activitatea poştei ruse cred că ar trebui împărțită în şase capitole distincte:
1. - Poşta consulară rusă în Principate în perioada premergătoare Războiului de Independență.
2. - Poşta companiei ruse de navigație ROPIT.
3. - Poşta militară de campanie rusă în timpul Războiului de Independență, 1877-1878.
4. - Poşta companiilor ruse de navigație în Marea Neagră şi pe dunăre.
5. - Poşta militară de campanie rusă în timpul Primului Război Mondial.
6. - Poşta rusă de ocupație după august 1944.

Desigur că pot exista şi alte opinii (şi cine doreşte să mă corecteze/completeze o poate face la liber în formularul pentru comentarii de mai jos).

Mica introducere mi-a fost ridicată la fileu după examinarea pieselor oferite într-o licitație a firmei ruseşti PhilAuction (licitația cu nr. 16 din luna mai a.c.), apărută ceva mai recent în circuitul internațional. Să le vedem.

Scrisoare oficială nefrancată expediată în ianuarie 1878 din Chişinău la Bucureşti, via Bender. La sosire scrisoarea a primit ştampila oficiului militar rus de campanie nr. 7, situat la acea dată în Bucureşti. Piesă oferită cu 10.000 ruble (140 euro) şi vândută cu 26.000 ruble.

The Russo-Turkish war of 1877-1878.

Field post sub-offices №4 and №7.

Field post sub-office №6

Private open letter sent on 8 October, 1877 from the Army on Active Service via St.-Petersburg to Genola (Finland). Dispatch postmark of the Field post sub-office №6, which was situated in Izmail.

Carte poştală rusească expediată din Rusia spre Finlanda, via oficiul militar rusesc de campanie nr. 6, situat la Ismail. Oferită şi vândută cu 25.000 ruble (350 euro).

Aceasta este piesa care mi-a plăcut cel mai mult: scrisoare oficială expediată de Bateria 17 din Brigada rusă de artilerie în iunie 1878, la oficiul militar rus de campanie nr. 13 (situat la Brăila), via oficiul militar de campanie nr. 10 (situat la acea dată la Giurgiu). Potrivit pieselor pe care am reusit să le examinez până acum, scrisorile care poartă ştampilele a două oficii de campanie de pe teritoriul României sunt rare. Scrisoarea a fost oferită şi vândută cu 25.000 ruble (350 euro).

19 18/V 17г.

Дорогая моя Маня!
Пишем из предместья
г. Текучи, в деревне
Сахаяны. Есть виноград
и персики, фруктовый
сад. Живем
спокойно. Очень
жарко. Мы здоровы.
Целуем крепко
Ждем писем
Целуем

г. Одесса.
1. Херсон. ул.

Марии Корниевой

Рыбная

Ново-Базарный
переулок д. А 11. кв. № 2.

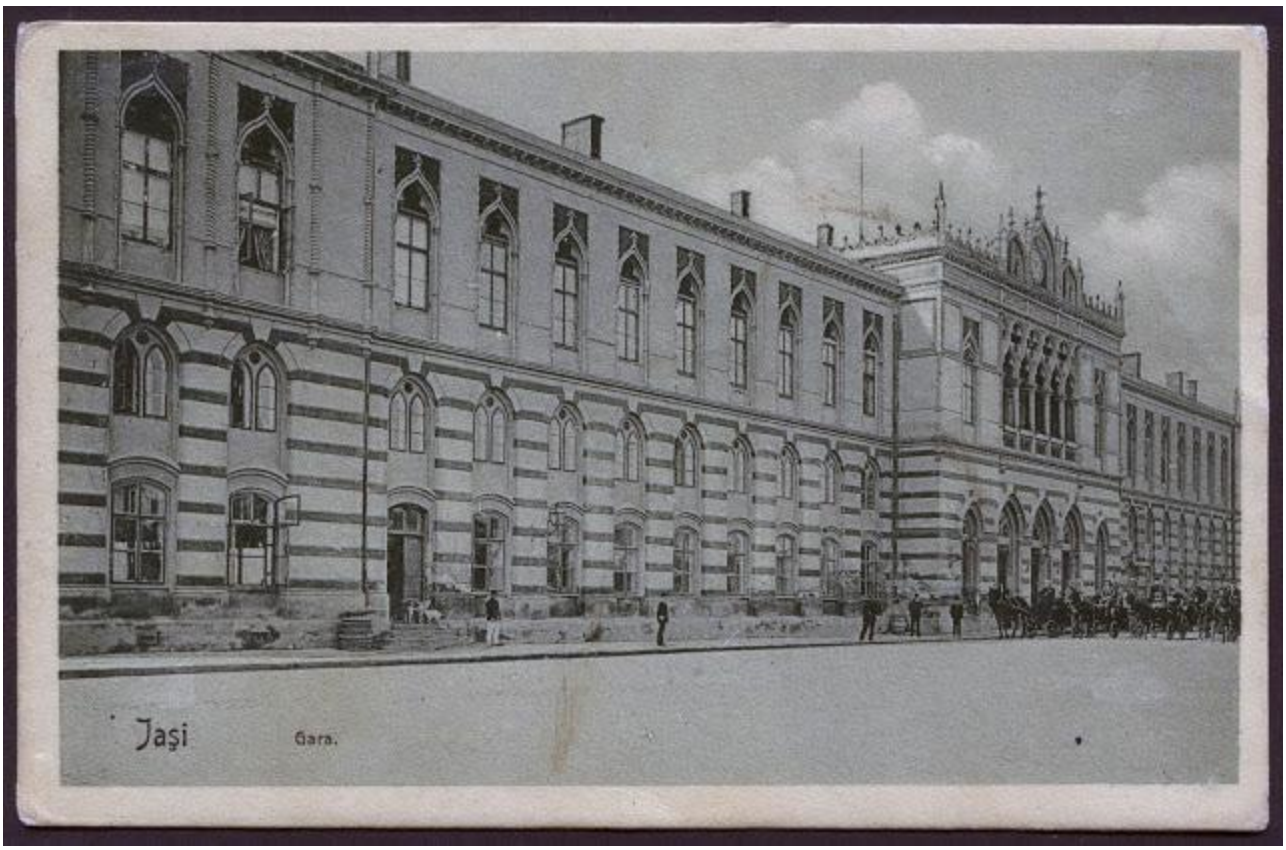

Iată şi o carte poştală care ilustrează poşta rusă de campanie din timpul Primului Război Mondial. A fost expediată în mai 1917 din Iaşi la Odesa, pe fața ilustratei fiind reprezentată gara locală. Ilustrata a fost oferită cu 3.000 ruble (42 euro) şi vândută cu 9.000 ruble.

miercuri, 18 septembrie 2019

Un fals şi un original la Gert Müller

La ultima licitație a casei germane din luna august a.c. au fost oferite câteva piese pe care doresc să le semnalez cititorilor.

Acesta este un bloc de patru neuzat, care se vrea a aparține mărcii de 25 bani Bucureşti II. Se vrea doar, pentru că este un fals ordinar. Dacă țin bine aminte, am şi scris despre el într-o postare mai veche (blocul a tot fost oferit, dar nu a apucat să fie şi vândut). Până la această licitație, când un amator mai puțin specializat a luat o țeapă de numai 200 euro (plus taxe şi comisioane).
Caracteristica acestui fals (pentru că există mai multe tipuri şi producții) o reprezintă pe lângă hârtia gri-gălbuie de calitate scăzută şi utilizarea a două perechi

de clişee cu caracteristici similare, dispuse câte unul deasupra celuilalt. La clişeele din stânga este caracteristică forma cifrei 5 din 25 din faţa cuvântului POSTA, formă diferită faţă de cea a cifrei similare de la clişeele din dreapta.

Centrul răsturnat de la emisiunea Recensământul din 1956 a fost oferit cu 500 euro. A fost vândut însă abia după terminarea licitaţiei, la lichidarea stocului nevândut, cu numai 400 euro.

Nu pot să mă opresc să nu scriu şi despre o scrisoare oferită în cadrul aceleiaşi licitaţii.

Ca să nu o lugesc inutil, iată descrierea oferită de firma vânzătoare:

"6 Kr. braun, Type III, zwei Exemplare, davon eines rückseitig, wie üblich bei der Brieföffnung zertrennt, mit 9 Kr. blau, Type IIIb, alle Werte farbfrisch und gut bis breit gerandet auf attraktivem Brief mit K1 "K.K.ÖST.F.P. KRAJOVA 20/12 (1855)" mit auf der 6 Kr. übergehendem Einzeiler "RECOM" mit blauem Absenderstempel oben links über Alt-Orsova mit Desinfektionsstempel vom 22.12.1855 und Transit-K1 "TEMESVAR 24.12." nach Pesth mit Ankunftsstempel. Ein spektakulärer Brief aus der von Österreich besetzten Walachei während des Krimkrieges. Einschreiben hiervon zählen zu den großen Raritäten. Es ist nur ein weiterer defekter Brief nach Preussen und einer nach Karlsburg bekannt. Ein Spitzenstück der klassischen Österreich-Philatelie! Fotoattest Eichele."

Fără îndoială, este o scrisoare frumoasă, dar prețul de plecare a fost (cred că pentru a treia oară) de 6.000 euro. Făcând un inventar al pieselor expediate de la oficiul militar de campanie din Craiova (pe care le-am întâlnit), am ajuns la concluzia că acest preț este unul cam exagerat.

marți, 17 septembrie 2019

Tirajul rar la mărcile Armatei a 9-a

Mărcile ocupației gemane în România din timpul Primului Război Mondial au fost studiate şi răs-studiate, ar spune mulți colecționari: ba de colecționarii români, ba de cei nemți. Şi iată că tot apar varietăți necunoscute.

Descoperirea recentă a unor exemplare cu supratiparul "Gültig 9. Armee" în casetă aplicat pe mărci tip Germania din primele tiraje ("Friedensdruck") a generat destul de repede interes, mai ales că acestea au fost în totalitate expertizate de cei mai cunoscuți specialişti germani şi validate drept originale.

Amintesc faptul că în mod normal cele patru valori au supratiparul aplicat pe tirajele mai târzii ale uzualelor germane (denumite "Kriegsdruck"). De notat că valoarea de 15 bani violet aparține numai ulimelor tiaje. Varietățile au fost incluse în edițiile mai recente ale catalogului Michel, punându-se astfel o oarecare presiune pe colecționarii care doresc să aibă "totul după catalog".

La licitația nr. 166 a firmei Felzmann (iulie a.c.) au fost oferite şi vândute două dintre cele trei valori din primul tiraj.

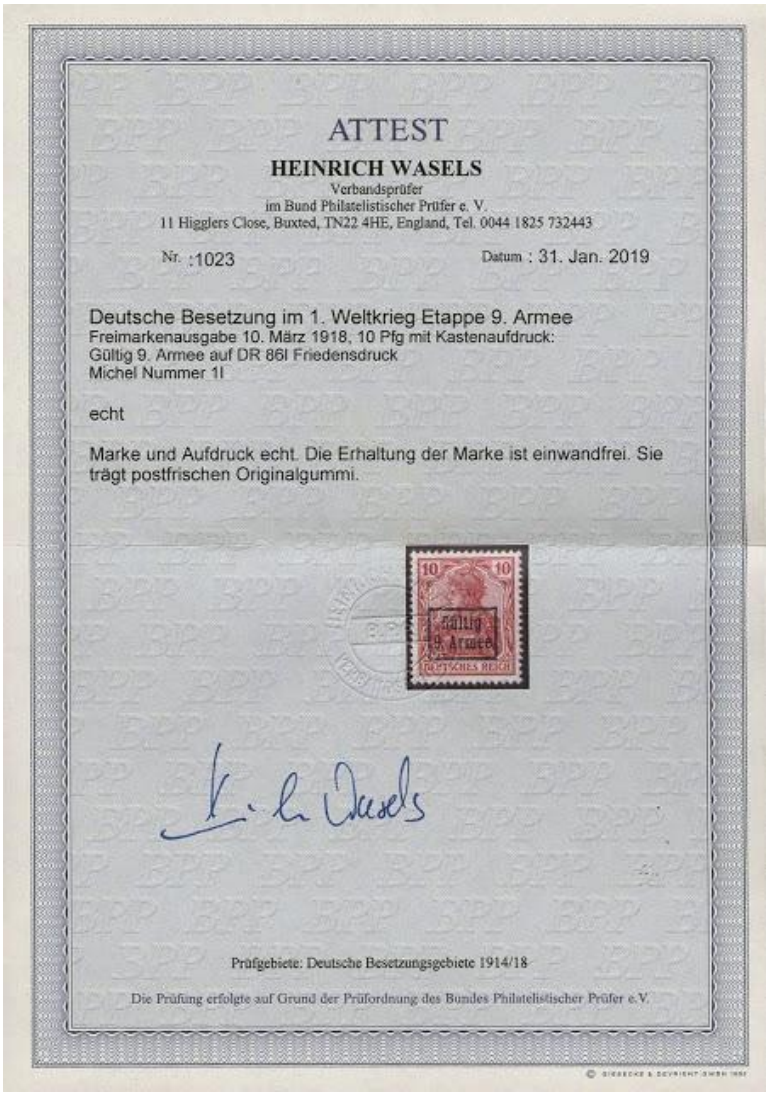

ATTEST

HEINRICH WASELS

Verbandsprüfer
im Bund Philatelistischer Prüfer e. V.
11 Higglers Close, Buxted, TN22 4HE, England, Tel. 0044 1825 732443

Nr. :1023 Datum : 31. Jan. 2019

Deutsche Besetzung im 1. Weltkrieg Etappe 9. Armee
Freimarkenausgabe 10. März 1918, 10 Pfg mit Kastenaufdruck:
Gültig 9. Armee auf DR 86I Friedensdruck
Michel Nummer 1I

echt

Marke und Aufdruck echt. Die Erhaltung der Marke ist einwandfrei. Sie trägt postfrischen Originalgummi.

Prüfgebiete: Deutsche Besetzungsgebiete 1914/18

Die Prüfung erfolgte auf Grund der Prüfordnung des Bundes Philatelistischer Prüfer e.V.

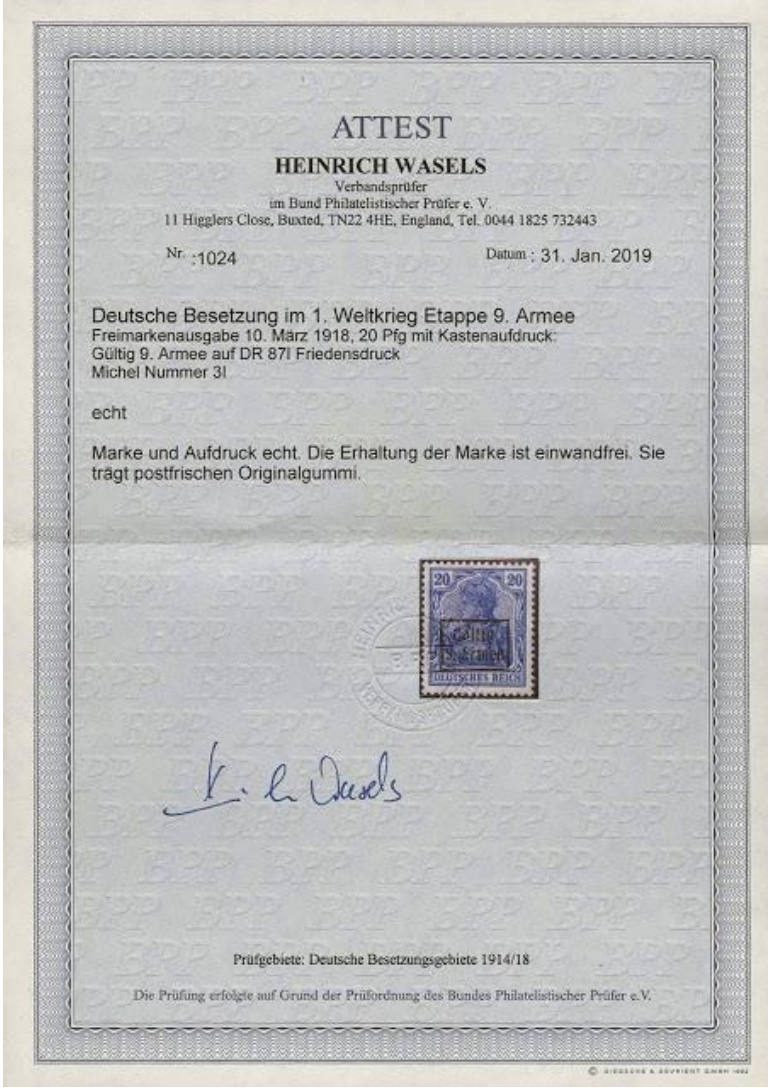

ATTEST

HEINRICH WASELS
Verbandsprüfer
im Bund Philatelistischer Prüfer e. V.
11 Higglers Close, Buxted, TN22 4HE, England, Tel. 0044 1825 732443

Nr. :1024 Datum : 31. Jan. 2019

Deutsche Besetzung im 1. Weltkrieg Etappe 9. Armee
Freimarkenausgabe 10. März 1918, 20 Pfg mit Kastenaufdruck:
Gültig 9. Armee auf DR 87I Friedensdruck
Michel Nummer 3I

echt

Marke und Aufdruck echt. Die Erhaltung der Marke ist einwandfrei. Sie trägt postfrischen Originalgummi.

Prüfgebiete: Deutsche Besetzungsgebiete 1914/18

Die Prüfung erfolgte auf Grund der Prüfordnung des Bundes Philatelistischer Prüfer e.V.

Pentru studiul diferenţelor dintre cele două tiraje vă recomand să consultaţi volumul I al catalogului specializat Michel pentru Germania.

Cele două mărci au fost oferite fiecare pentru câte 1.500 euro, realizând acelaşi preţ de vânzare.

Preţ bun pentru o destinaţie rară

La ultima licitaţie (conţinând mărci din toată lumea) a casei americane Siegel Auction Galleries Inc. (iunie a.c.) şi-a făcut loc în ofertă şi un plic românesc francat cu o marcă Spic de grâu.

Descrierea din catalogul licitației a sunat cam așa:

ROMANIA, 1893, 50b Orange (129). Tied by well-struck "Bucuresci 8 Apr. 95" double-circle datestamp with additional strike at right on registered cover to Papeete, Tahiti, manuscript "via Havre-New York-S. Francisco" directive, Bucharest and San Francisco registry labels, New York and San Francisco transit and Papeete arrival backstamps, Very Fine, an absolutely remarkable destination use from Romania thru the United States to Tahiti.

Plicul a avut o evaluare inițială de 400-500 dolari SUA, fiind vândut în final pentru 600 dolari.

Sincer să fiu, este singura piesă expediată în Tahiti (via SUA) pe care am văzut-o în 30 de ani.

DBSR, unicat obliterat

Mărcile locale ale companiei Danube and Black Sea Railway sunt destul de căutate atât de către colecționarii de piese clasice, cât şi de unii colecționari de filatelie tematică (datorită desenului). Din păcate, abundența reimpresiunilor, dar şi a falsurilor face destul de delicată achiziționarea exemplarelor autentice, vânate atât de colecționarii experimentați, cât şi de unii negustori (în scop de investiție).

Pe portalurile de licitații online, mărcile autentice apar rar şi realizează prețuri destul de interesante.

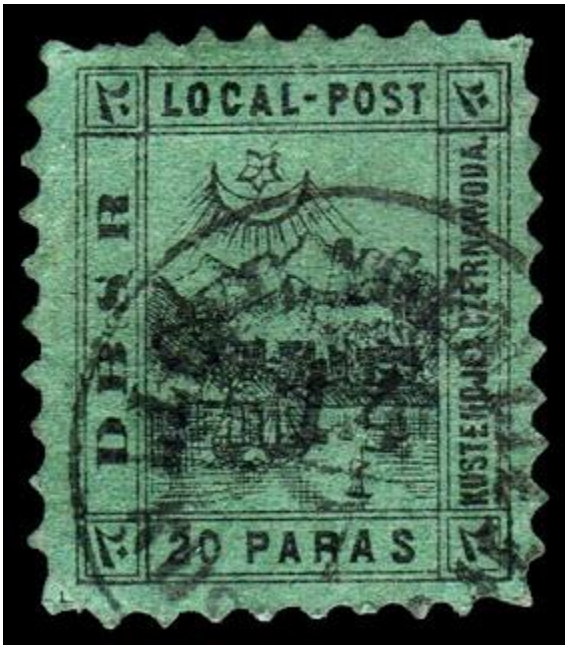

Exemplarul din imagine a fost oferit pe eBay pe la începutul acestui an (la data respectivă nu prea mă simțeam n stare să scriu, noroc că am salvat-o). Marca nu este într-o stare perfectă, pseudo-dantelura fiind uşor afectată. Ea poartă o ştampilă circulară neagră LLOYD AGENTIE KUSTENDJE (Agenția Lloyd Constanța) cu data în centru.

Exemplarul a fost vândut cu 278 dolari SUA (28 bids). Un preț interesnt, aşa cum am afirmat mai sus.